

▼B**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
2012/27/EU**

ze dne 25. října 2012

o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU
a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES

(Text s významem pro EHP)

KAPITOLA I

**PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A CÍLE
ENERGETICKÉ ÚČINNOSTI***Článek 1***Předmět a oblast působnosti****▼M3**

1. Tato směrnice zavádí společný rámec opatření na podporu energetické účinnosti v Unii s cílem zajistit splnění hlavních cílů Unie pro energetickou účinnost pro rok 2020 ve výši 20 % a hlavních cílů Unie pro energetickou účinnost pro rok 2030 ve výši nejméně 32,5 % a vytváří podmínky pro další zvyšování energetické účinnosti i po těchto datech.

Tato směrnice stanoví pravidla zaměřená na odstranění překážek na trhu s energií a překonání některých nedokonalostí trhu, jež brání účinnosti při dodávkách a využívání energie, a stanoví zavedení orientačních vnitrostátních cílů energetické účinnosti a příspěvků pro roky 2020 a 2030.

Tato směrnice přispívá k uplatňování zásady „energetická účinnost v první řadě“.

▼B

2. Požadavky stanovené touto směrnicí jsou minimálními požadavky a nebrání členským státům, aby si ponechaly či zavedly přísnější opatření. Tato opatření musí být slučitelná s právem Unie. V případě, že vnitrostátní právní předpisy stanoví přísnější opatření, členské státy je oznámí Komisi.

*Článek 2***Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „energií“ všechny formy energetických produktů, paliva, teplo, obnovitelné zdroje energie, elektřina nebo jakákoliv jiná forma energie, jak jsou definovány v čl. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice⁽¹⁾;
- 2) „spotřebou primární energie“ hrubá domácí spotřeba, vyjma neenergetických účelů;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

▼ B

- 3) „konečnou spotřebou energie“ veškerá energie dodávaná odvětvím průmyslu, dopravy, služeb, zemědělství a domácnostem. Tato spotřeba nezahrnuje dodávky do odvětví přeměny energie a odvětví energetiky;
- 4) „energetickou účinností“ poměr výstupu ve formě výkonu, služby, zboží nebo energie k množství vstupní energie;
- 5) „úsporami energie“ množství ušetřené energie určené měřením nebo odhadem spotřeby před provedením jednoho či více opatření ke zvýšení energetické účinnosti a po něm, při zajištění normalizace vnějších podmínek, které spotřebu energie ovlivňují;
- 6) „zvýšením energetické účinnosti“ nárůst energetické účinnosti v důsledku technologických či ekonomických změn nebo v důsledku změn v lidském chování;
- 7) „energetickou službou“ fyzický přínos, užitek nebo prospěch získané kombinací energie s energeticky účinnými technologiemi nebo činnostmi, které mohou zahrnovat provozní činnosti, údržbu a kontrolu nezbytnou pro dodání služby, jež je dodávána na základě smlouvy a u níž bylo prokázáno, že za normálních okolností vede k ověřitelnému a měřitelnému či odhadnutelnému zvýšení energetické účinnosti nebo k úsporám primární energie;
- 8) „veřejnými subjekty“ „veřejní zadavatelé“ podle definice ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ⁽¹⁾;
- 9) „ústředními vládními institucemi“ veškeré správní útvary, jejichž pravomoci se vztahují na celé území členského státu;
- 10) „celkovou užžitnou podlahovou plochou“ podlahová plocha budovy nebo části budovy, v níž se používá energie k úpravě vnitřního prostředí;
- 11) „systémem hospodaření s energií“ soubor vzájemně souvisejících nebo vzájemně působících prvků plánu, který stanoví cíl v oblasti energetické účinnosti a strategii k dosažení tohoto cíle;
- 12) „evropskou normou“ norma přijatá Evropským výborem pro normalizaci, Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice nebo Evropským ústavem pro telekomunikační normy a zpřístupněná veřejnosti;
- 13) „mezinárodní normou“ norma přijatá Mezinárodní organizací pro normalizaci a zpřístupněná veřejnosti;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

▼ B

- 14) „povinnou stranou“ distributor energie nebo maloobchodní prodejce energie, na kterého se vztahují vnitrostátní systémy povinného zvyšování energetické účinnosti podle článku 7;
- 15) „pověřenou stranou“ právnická osoba pověřená vládou nebo jiným veřejným subjektem vytvořením, řízením nebo provozem finančního systému jménem vlády nebo jiného veřejného subjektu;
- 16) „zúčastněnou stranou“ podnik nebo veřejný subjekt, který se zavázal splnit určité cíle podle dobrovolné dohody, nebo na který se vztahuje vnitrostátní regulační politický nástroj;
- 17) „prováděcím veřejným orgánem“ veřejnoprávní subjekt, který odpovídá za provádění nebo monitorování zdanění energie a emisí CO₂, finanční systémy a nástroje, daňové pobídky, standardy a normy, označování energetické účinnosti štítky, odbornou přípravu a vzdělávání;
- 18) „politickým opatřením“ regulační, finanční, daňový, dobrovolný nástroj nebo nástroj pro poskytování informací oficiálně zřízený a prováděný v členském státě s cílem vytvořit podpůrný rámec, požadavek nebo pobídku pro účastníky trhu, aby poskytovali a kupovali energetické služby a přijímali další opatření ke zvýšení energetické účinnosti;
- 19) „individuálním opatřením“ opatření, jehož výsledkem je ověřitelné a měřitelné nebo odhadnutelné zvýšení energetické účinnosti a které je přijato v důsledku politického opatření;
- 20) „distributorem energie“ fyzická nebo právnická osoba, včetně provozovatelů distribučního systému, jež odpovídá za přepravu energie s ohledem na její dodání konečným zákazníkům nebo distribučním místům, která energii konečným zákazníkům prodávají;
- 21) „provozovatelem distribuční soustavy“ „provozovatel distribuční soustavy“ podle definice ve směrnici 2009/72/ES a ve směrnici 2009/73/ES;
- 22) „maloobchodním prodejcem energie“ fyzická nebo právnická osoba, která se zabývá prodejem energie konečným zákazníkům;
- 23) „konečným zákazníkem“ fyzická nebo právnická osoba, jež nakupuje energii pro své vlastní konečné využití;
- 24) „poskytovatelem energetických služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která dodává energetické služby nebo provádí jiná opatření ke zvýšení energetické účinnosti zařízení konečného zákazníka či v rámci jeho budovy;

▼ B

- 25) „energetickým auditem“ systematický postup za účelem získání dostatečných znalostí o stávajícím profilu energetické spotřeby určité budovy či skupiny budov, průmyslového nebo obchodního provozu nebo zařízení a soukromé nebo veřejné služby, který identifikuje a kvantifikuje možnosti nákladově efektivních úspor energie a podává zprávy o zjištěních;
- 26) „malými a středními podniky“ podniky podle definice v hlavě I přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků ⁽¹⁾; kategorie mikropodniků, malých a středních podniků je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrat nepřesahuje 50 milionů EUR, nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 milionů EUR;
- 27) „smlouvou o energetických službách“ smluvní ujednání mezi příjemcem a poskytovatelem o opatření ke zvýšení energetické účinnosti, ověřované a kontrolované během celého trvání smlouvy, kdy jsou investice (dílo, dodávka nebo služba) do tohoto opatření placeny ve vztahu ke smluvně stanovené míře zvýšení energetické účinnosti nebo k jinému dohodnutému kritériu energetické náročnosti, například finančním úsporám;
- 28) „inteligentním měřicím systémem“ elektronický systém, který může měřit spotřebu energie, přičemž oproti běžnému měřiči poskytuje více informací, a může přenášet a přijímat údaje za použití určité formy elektronické komunikace;
- 29) „provozovatelem přenosové nebo přepravní soustavy“ „provozovatel přenosové soustavy“ podle definice ve směrnici 2009/72/ES a „provozovatel přepravní soustavy“ podle definice ve směrnici 2009/73/ES;
- 30) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektrické nebo mechanické energie v jednom procesu;
- 31) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla za tržních podmínek jinak uspokojována jinými procesy výroby energie než kombinovanou výrobou tepla a elektřiny;
- 32) „užitečným teplem“ teplo vyrobené v procesu kombinované výroby tepla a elektřiny k uspokojování ekonomicky odůvodněné poptávky po vytápění a chlazení;
- 33) „elektřinou z kombinované výroby tepla a elektřiny“ elektřina vyrobená v procesu spojeném s výrobou užitečného tepla a vypočtená podle metodiky stanovené v příloze I;
- 34) „vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ kombinovaná výroba tepla a elektřiny splňující kritéria stanovená v příloze II;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼ B

- 35) „celkovou účinností“ roční objem výroby elektrické a mechanické energie a užitečného tepla dělený spotřebou paliva použitého k výrobě tepla v procesu kombinované výroby tepla a elektřiny a hrubé výroby elektrické a mechanické energie;
- 36) „poměrem elektřiny a tepla“ poměr mezi elektřinou z kombinované výroby tepla a elektřiny a užitečným teplem při plném kombinovaném režimu na základě provozních dat konkrétní jednotky;
- 37) „kogenerační jednotkou“ jednotka schopná pracovat v režimu kombinované výroby tepla a elektřiny;
- 38) „kogenerační jednotkou malého výkonu“ kogenerační jednotka s instalovanou kapacitou nižší než 1 MWe;
- 39) „mikrokogenerační jednotkou“ kogenerační jednotka s maximální kapacitou nižší než 50 kWe;
- 40) „koeficientem zastavěnosti“ poměr mezi podlahovou plochou budov a výměrou půdy na daném území;
- 41) „účinným dálkovým vytápěním a chlazením“ soustava dálkového vytápění nebo chlazení, která používá alespoň 50 % energie z obnovitelných zdrojů, 50 % odpadního tepla, 75 % tepla z kombinované výroby tepla a elektřiny nebo 50 % z kombinace této energie a tepla;
- 42) „účinným vytápěním a chlazením“ varianta vytápění a chlazení, která ve srovnání s výchozím scénářem, který odráží situaci, kdy nejsou podniknuta žádná opatření, měřitelně snižuje vstupní primární energii nezbytnou k dodání jednotky získané energie v rámci příslušných hranic systému, a to nákladově efektivním způsobem podle analýzy nákladů a přínosů podle této směrnice a při zohlednění energie potřebné k získání, přeměně, přepravě a distribuci;
- 43) „účinným individuálním vytápěním a chlazením“ varianta individuální dodávky vytápění a chlazení, která ve srovnání s účinným dálkovým vytápěním a chlazením měřitelně snižuje vstupní primární energii z neobnovitelných zdrojů nezbytnou k dodání jednotky získané energie v rámci příslušných hranic systému nebo vyžaduje stejné množství primární energie z neobnovitelných zdrojů, avšak za nižší cenu, při zohlednění energie potřebné k získání, přeměně, přepravě a distribuci;
- 44) „podstatnou rekonstrukcí“ rekonstrukce, jejíž náklady přesáhnou 50 % investičních nákladů na novou srovnatelnou jednotku;
- 45) „agregátorem“ poskytovatel služeb reagující na poptávku, který kombinuje více krátkodobých zatížení sítě na straně spotřebitelů za účelem prodeje či dražby na organizovaných energetických trzích.

▼ B*Článek 3***Cíle energetické účinnosti**

1. Každý členský stát stanoví orientační vnitrostátní cíl energetické účinnosti na základě spotřeby primární energie nebo konečné spotřeby energie, úspor primární energie nebo úspor v konečné spotřebě energie nebo energetické náročnosti. Členské státy oznámí tyto cíle Komisi v souladu s čl. 24 odst. 1 a částí 1 přílohy XIV. Současně vyjádří tyto cíle jako absolutní úroveň spotřeby primární energie a konečné spotřeby energie v roce 2020, přičemž vysvětlí, jak a na základě jakých údajů byly tyto údaje vypočteny.

Při stanovování těchto cílů členské státy vezmou v úvahu:

▼ M1

a) skutečnost, že v roce 2020 nesmí být spotřeba primární energie Unie vyšší než 1 483 Mtoe nebo konečná spotřeba energie vyšší než 1 086 Mtoe;

▼ B

- b) opatření stanovená touto směrnicí;
- c) opatření k dosažení vnitrostátních cílů úspory energie přijatá podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/32/ES;
- d) další opatření na podporu energetické účinnosti v členských státech a na úrovni Unie.

Při stanovování těchto cílů mohou členské státy rovněž zohlednit vnitrostátní okolnosti ovlivňující spotřebu primární energie, jako jsou:

- a) nevyužití nákladově efektivní možnosti úspor energie;
- b) vývoj a prognóza HDP;
- c) změny v oblasti dovozu a vývozu energie;
- d) rozvoj všech obnovitelných zdrojů energie, jaderná energie, zachycování a ukládání CO₂ a
- e) dřívější opatření.

▼ M1

2. Komise do 30. června 2014 přezkoumá dosažený pokrok a pravděpodobnost, že Unie v roce 2020 dosáhne spotřeby primární energie nejvýše 1 483 Mtoe nebo konečné spotřeby energie nejvýše 1 086 Mtoe.

▼ B

3. Při provádění přezkumu uvedeného v odstavci 2 Komise:
- a) sečte vnitrostátní orientační cíle energetické účinnosti oznámené členskými státy;
- b) posoudí, zda lze tento součet cílů považovat za spolehlivý ukazatel toho, že Unie jako celek směřuje ke splnění cíle, přičemž zohlední hodnocení první výroční zprávy v souladu s čl. 24 odst. 1 a hodnocení vnitrostátních akčních plánů energetické účinnosti v souladu s čl. 24 odst. 2;

▼ B

- c) zohlední doplňující analýzu vyplývající z:
- i) posouzení pokroku v absolutní spotřebě energie a ve spotřebě energie ve vztahu k hospodářské činnosti na úrovni Unie, včetně pokroku v účinnosti při dodávkách energie v členských státech, které stanovily své vnitrostátní orientační cíle na základě konečné spotřeby energie nebo úspor v konečné spotřebě energie, včetně pokroku dosaženého na základě dodržování kapitoly III této směrnice těmito členskými státy,
 - ii) výsledků modelování v souvislosti s budoucími tendencemi ve spotřebě energie na úrovni Unie;

▼ M1

- d) porovná výsledky podle písmen a) až c) s množstvím spotřeby energie, které by bylo zapotřebí, aby bylo v roce 2020 dosaženo spotřeby primární energie nejvýše 1 483 Mtoe nebo konečné spotřeby energie nejvýše 1 086 Mtoe.

▼ M3

4. Do 31. října 2022 Komise posoudí, zda Unie dosáhla svých hlavních cílů pro energetickou účinnost pro rok 2020.

5. Každý členský stát stanoví orientační vnitrostátní příspěvky energetické účinnosti k dosažení cíle Unie pro rok 2030 uvedeného v čl. 1 odst. 1 této směrnice v souladu s články 4 a 6 nařízení (EU) 2018/1999 ⁽¹⁾. Při stanovování těchto příspěvků členské státy zohlední, že v roce 2030 nesmí být v Unii spotřeba primární energie vyšší než 1 273 Mtoe nebo konečná spotřeba energie vyšší než 956 Mtoe. Členské státy oznámí tyto příspěvky Komisi jako součást svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu podle článků 3 a 7 až 12 nařízení (EU) 2018/1999.

6. Komise posoudí hlavní cíle Unie pro energetickou účinnost pro rok 2030 uvedené v čl. 1 odst. 1 s cílem předložit do roku 2023 legislativní návrh na jejich zvýšení v případně výrazného snížení nákladů v důsledku hospodářského nebo technologického vývoje, nebo bude-li to potřeba ke splnění mezinárodních závazků Unie v oblasti dekarbonizace.

▼ B

KAPITOLA II

ÚČINNOST PŘI VYUŽÍVÁNÍ ENERGIE

▼ M4

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

Článek 5

Příkladná úloha budov veřejných subjektů

1. Aniž je dotčen článek 7 směrnice 2010/31/EU, každý členský stát zajistí, aby byla počínaje 1. lednem 2014 každoročně renovována 3 % celkové podlahové plochy vytápěných nebo chlazených budov ve vlastnictví a v užívání jeho ústředních vládních institucí s cílem splnit alespoň minimální požadavky na energetickou náročnost, které stanovil na základě článku 4 směrnice 2010/31/EU.

Tento 3 % podíl se vypočte z celkové podlahové plochy budov s celkovou užitnou podlahovou plochou nad 500 m² ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí dotyčného členského státu, které k 1. lednu každého roku nespĺňují minimální vnitrostátní požadavky na energetickou náročnost stanovené podle článku 4 směrnice 2010/31/EU. Uvedená prahová hodnota se od 9. července 2015 sníží na 250 m².

V případě, že členský stát požaduje, aby se povinnost každoročně renovovat 3 % celkové podlahové plochy rozšířila na podlahovou plochu budov vlastněných a užívaných správními útvary na úrovni nižší, než jsou ústřední vládní instituce, vypočte se 3 % podíl z celkové podlahové plochy budov s celkovou užitnou plochou nad 500 m², a následně od 9. července 2015 nad 250 m², ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí a těchto správních útvarů dotyčného členského státu, které k 1. lednu každého roku nespĺňují minimální vnitrostátní požadavky na energetickou náročnost stanovené podle článku 4 směrnice 2010/31/EU.

Při provádění opatření k rozsáhlé renovaci budov ústředních vládních institucí v souladu s prvním pododstavcem se členské státy mohou rozhodnout, že vezmou v úvahu budovu jako celek, včetně obvodového pláště, zařízení, provozu a údržby.

Členské státy v případech, kdy je to nákladově efektivní a technicky proveditelné, vyžadují, aby prioritou z hlediska opatření v zájmu energetické účinnosti byly budovy ústředních vládních institucí s nejvyšší energetickou náročností.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví nebo nebudou uplatňovat požadavky uvedené v odstavci 1 u těchto kategorií budov:

- a) budovy úředně chráněné jako součást vymezeného prostředí nebo vzhledem k jejich zvláštní architektonické nebo historické hodnotě, pokud by splnění některých požadavků na minimální energetickou náročnost nepřijatelně změnilo jejich charakter nebo vzhled;
- b) budovy ve vlastnictví ozbrojených sil nebo ústředních vládních institucí, které slouží účelům národní obrany, s výjimkou jednotlivých obytných nebo kancelářských budov pro ozbrojené síly a další zaměstnance orgánů národní obrany;
- c) budovy užívané pro bohoslužby a náboženské účely.

3. Renovuje-li členský stát v daném roce více než 3 % celkové podlahové plochy budov ústředních vládních institucí, může započítat nadbytek do ročního podílu renovace v jakémkoliv ze tří předchozích nebo následujících let.

▼B

4. Členské státy mohou do ročního podílu renovace budov ústředních vládních institucí započítat nové budovy v jejich užívání a vlastnictví, které jsou náhradami konkrétních budov ústředních vládních institucí zbořených v předchozích dvou letech, nebo budov, které byly prodány, zbořeny či vyjmuty z užívání v předchozích dvou letech z důvodu intenzivnějšího využívání jiných budov.

5. Pro účely odstavce 1 členské státy do 31. prosince 2013 vypracují a zpřístupní veřejnosti soupis vytápěných nebo chlazených budov ústředních vládních institucí s celkovou užžitnou podlahovou plochou nad 500 m², a následně od 9. července 2015 nad 250 m², kromě budov vyňatých na základě odstavce 2. Soupis obsahuje tyto údaje:

a) podlahovou plochu v m² a

b) energetickou náročnost každé budovy či příslušné energetické údaje.

6. Aniž je dotčen článek 7 směrnice 2010/31/EU, mohou členské státy zvolit k odstavcům 1 až 5 tohoto článku alternativní přístup a přijmout jiná nákladově efektivní opatření, včetně rozsáhlých renovací a opatření za účelem změny chování uživatelů, aby do roku 2020 ve způsobilých budovách ve vlastnictví a užívání jejich ústředních vládních institucí dosáhly takového objemu úspor energie, který se rovná alespoň objemu požadovanému v odstavci 1, a každoročně o něm podávají zprávu.

Pro účely tohoto alternativního přístupu mohou členské státy odhadnout úspory energie, jichž by bylo dosaženo uplatněním odstavců 1 až 4, použitím vhodných standardních hodnot pro spotřebu energie referenčních budov ústředních vládních institucí před renovací a po ní a podle odhadů plochy jejich fondu budov. Kategorie referenčních budov ústředních vládních institucí jsou typickými budovami fondu těchto budov.

Členské státy, které zvolí alternativní přístup, oznámí Komisi do 31. prosince 2013 alternativní opatření, která plánují přijmout, přičemž vykáží, jak dosáhnou rovnocenného snížení energetické náročnosti budov, které jsou ve vlastnictví jejich ústředních vládních institucí.

7. Členské státy vybízejí veřejné subjekty, včetně veřejných subjektů na regionální a místní úrovni, a subjekty sociálního bydlení, které jsou veřejnoprávními subjekty, aby s náležitým ohledem na své příslušné pravomoci a správní uspořádání:

a) přijaly plán energetické účinnosti, samostatný nebo jako součást širšího klimatického nebo environmentálního plánu, který bude obsahovat konkrétní cíle a opatření v oblasti úspory energie a energetické účinnosti, s ohledem na plnění příkladné úlohy budov ústředních vládních institucí podle odstavců 1, 5 a 6;

b) v rámci provádění tohoto plánu zavedly systém hospodaření s energií, včetně energetických auditů;

▼B

- c) k financování renovací a provádění plánů na udržení či zvýšení energetické účinnosti v dlouhodobém horizontu případně využívaly společností poskytujících energetické služby a uzavírání smluv o energetických službách.

*Článek 6***Nakupování veřejnými subjekty**

1. Členské státy zajistí, aby ústřední vládní instituce nakupovaly pouze výrobky, služby a budovy s vysokou energetickou účinností, je-li to v souladu s nákladovou efektivností, ekonomickou proveditelností, s udržitelností v širším smyslu, technickou způsobilostí, jakož i dostatečnou hospodářskou soutěží, jak je uvedeno v příloze III.

Povinnost stanovená v prvním pododstavci se vztahuje na zakázky na nákup výrobků, služeb a budov veřejnými subjekty, jedná-li se o zakázky v hodnotě rovnající se alespoň prahovým hodnotám stanoveným v článku 7 směrnice 2004/18/ES.

2. Povinnost stanovená v odstavci 1 se na zakázky ozbrojených sil vztahuje pouze v takovém rozsahu, kdy její použití nebude v rozporu s podstatou a hlavními cíli činností ozbrojených sil. Uvedená povinnost se nevztahuje na zakázky na dodávky vojenského vybavení ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti ⁽¹⁾.

3. Členské státy vybízejí veřejné subjekty, včetně veřejných subjektů na regionální a místní úrovni, aby s náležitým ohledem na své příslušné pravomoci a správní uspořádání následovaly příkladné úlohy jejich ústředních vládních institucí a nakupovaly pouze výrobky, služby a budovy s vysokou energetickou účinností. Členské státy vybízejí veřejné subjekty, aby při vypisování veřejných zakázek na poskytování služeb s významným energetickým obsahem zvažily možnost uzavření dlouhodobých smluv o energetických službách, které by zajišťovaly dlouhodobé úspory energie.

4. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou členské státy při nákupu balíčku výrobků, na nějž se jako na celek vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý na základě směrnice 2010/30/EU, vyžadovat, aby úhrnná energetická účinnost měla přednost před energetickou účinností jednotlivých výrobků tohoto balíčku, a to nákupem balíčku výrobků, který vyhovuje kritériu příslušnosti do nejvyšší třídy energetické účinnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76.

▼ **M3***Článek 7***Povinné úspory energie**

1. Členské státy dosáhnou kumulativních úspor v konečném využití energie, které odpovídají alespoň:

- a) novým každoročním úsporám od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 ve výši 1,5 % objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům, který se vypočte na základě průměrného prodeje za poslední tři roky před 1. lednem 2013. Z tohoto výpočtu lze zcela nebo zčásti vyjmout objem prodeje energie spotřebované v dopravě;
- b) novým každoročním úsporám od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030 ve výši 0,8 % roční konečné spotřeby energie, která se vypočte na základě průměru za poslední tři roky před 1. lednem 2019. Odchylně od tohoto požadavku dosáhnou Kypr a Malta nových každoročních úspor od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030 odpovídajících 0,24 % roční konečné spotřeby energie, která se vypočte na základě průměru za poslední tři roky před 1. lednem 2019.

Členské státy mohou započítat úspory energie, které vyplývají z politických opatření, bez ohledu na to, zda byla zavedena do 31. prosince 2020 nebo později, pokud tato opatření vedou k novým individuálním opatřením realizovaným po 31. prosinci 2020.

Členské státy nadále dosahují nových ročních úspor v souladu s prvním pododstavcem písm. b) za každé desetileté období po roce 2030, pokud přezkum Komise do roku 2027 a následně každých deset let nedospěje k závěru, že to není nutné k dosažení dlouhodobých cílů Unie v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2050.

Členské státy rozhodnou, jak má být vypočtené množství nových úspor rozvrženo v průběhu každého období uvedeného v prvním pododstavci písm. a) a b) za podmínky, že ke konci každého období, po které povinnost platí, je dosaženo požadovaných celkových kumulativních úspor v konečném využití energie.

2. Pokud členské státy dosáhnou alespoň svých kumulativních povinných úspor v konečném využití energie podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b), mohou požadovaný objem úspor energie vypočítat jedním nebo více z těchto způsobů:

- a) uplatněním roční míry úspor z prodeje energie konečným zákazníkům nebo z konečné spotřeby energie, která se vypočte na základě průměrného prodeje nebo průměrné spotřeby za poslední tři roky před 1. lednem 2019;
- b) částečným nebo úplným vyjmutím energie spotřebované v dopravě z výchozího scénáře pro výpočet;
- c) využitím jakékoli varianty stanovené v odstavci 4.

3. Pokud členské státy využijí možností uvedených v odst. 2 písm. a), b) nebo c), stanoví:

- a) svou vlastní roční míru úspor, kterou budou používat při výpočtu svých kumulativních úspor v konečném využití energie a která zajistí, aby konečný objem jejich čistých úspor energie nebyl nižší než míra stanovená podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b), a

▼ M3

- b) svůj vlastní výchozí scénář pro výpočet, z něhož lze zčásti či zcela vyjmout energii spotřebovanou v dopravě.

4. S výhradou odstavce 5 může každý členský stát:

- a) provést výpočet požadovaný v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) pomocí těchto hodnot: 1 % v letech 2014 a 2015; 1,25 % v letech 2016 a 2017; 1,5 % v letech 2018, 2019 a 2020;

- b) z výpočtu zcela nebo zčásti vyjmout celkový objem prodeje energie, s ohledem na období uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), nebo konečnou spotřebu energie, s ohledem na období uvedené v písmeni b) uvedeného pododstavce, spotřebované při průmyslových činnostech uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES;

- c) započítat do požadovaného objemu úspor energie úspory energie dosažené v odvětvích přeměny, distribuce a přenosu či přepravy energie, včetně infrastruktury pro účinné dálkové vytápění a chlazení, vyplývající z provedení požadavků stanovených v čl. 14 odst. 4 a odst. 5 písm. b) a čl. 15 odst. 1 až 6 a 9. Členské státy informují Komisi o svých plánovaných politických opatřeních podle tohoto písmene za období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030 coby součásti svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu. Dopad těchto opatření se vypočte podle přílohy V a zahrne do daných plánů;

- d) započítat do požadovaného objemu úspor energie úspory energie dosažené v důsledku individuálních opatření nově zavedených od 31. prosince 2008, jejichž dopad bude pokračovat i v roce 2020 ve vztahu k období uvedenému v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a po roce 2020 ve vztahu k období uvedenému v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a lze jej změřit a ověřit;

- e) započítat do požadovaného objemu úspor energie úspory energie vyplývající z politických opatření, pokud lze prokázat, že tato opatření vedla k individuálním opatřením realizovaným od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2020, která přinesou úspory po 31. prosinci 2020;

- f) z výpočtu požadovaného objemu úspor energie vyjmout 30 % ověřitelného množství energie vyrobené na budovách nebo uvnitř budov pro vlastní potřebu v důsledku politických opatření podporujících nové instalace technologií pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů;

- g) započítat do požadovaného objemu úspor energie úspory energie, které převyšují povinné úspory energie za období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020, za předpokladu, že tyto úspory vyplývají z individuálních opatření realizovaných v rámci politických opatření uvedených v člancích 7a a 7b nahlášených členskými státy v jejich vnitrostátních akčních plánech energetické účinnosti a vykázaných v jejich zprávách o pokroku v souladu s článkem 24.

▼ M3

5. Členské státy vypočítají dopad variant zvolených podle odstavce 4 pro období uvedená v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a b) a uplatní jej odděleně

a) pro výpočet objemu úspor energie požadovaných pro období uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), přičemž členské státy mohou využít odst. 4 písm. a) až d). Všechny varianty zvolené podle odstavce 4 nesmějí v součtu představovat více než 25 % objemu úspor energie uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a);

b) pro výpočet objemu úspor energie požadovaných pro období uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. b), přičemž členské státy mohou využít odst. 4 písm. b) až g) za předpokladu, že individuální opatření uvedená v odst. 4 písm. d) budou mít ověřitelný a měřitelný dopad i po 31. prosinci 2020. Všechny varianty zvolené podle odstavce 4 nesmějí v součtu představovat více než 35 % snížení objemu úspor energie vypočítaného podle odstavců 2 a 3.

Členské státy bez ohledu na to, zda zčásti nebo zcela vyjmou energii spotřebovanou v dopravě ze svých výchozích scénářů pro výpočet nebo zda využívají některou z variant uvedených v odstavci 4, zajistí, aby vypočtený čistý objem nových úspor, jichž má být dosaženo při konečné spotřebě energie v období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030, nebyl nižší než objem vyplývající z uplatnění roční míry úspor podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b).

6. Členské státy ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu uvedou v souladu s přílohou III nařízení (EU) 2018/1999 způsob výpočtu objemu úspor energie, jichž má být dosaženo v období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030, v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. b) tohoto článku, a v příslušných případech vysvětlí, jak byla stanovena roční míra úspor a výchozí scénář pro výpočet a které varianty uvedené v odstavci 4 tohoto článku byly uplatněny a do jaké míry.

7. Úspory energie dosažené po 31. prosinci 2020 se nezapočítávají do objemu požadovaných úspor energie za období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

8. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) tohoto článku členské státy, které umožní povinným stranám použít variantu stanovenou v čl. 7a odst. 6 písm. b), započítat úspory energie dosažené v kterémkoli daném roce po roce 2010 a před povinným obdobím podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a) tohoto článku, jako kdyby těchto úspor energie bylo dosaženo po 31. prosinci 2013 a před 1. lednem 2021, platí-li všechny tyto podmínky:

a) systém povinného zvyšování energetické účinnosti byl v platnosti kdykoli v období od 31. prosince 2009 do 31. prosince 2014 a byl zahrnut do prvního vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti daného členského státu předloženého podle čl. 24 odst. 2;

▼ **M3**

- b) úspor bylo dosaženo v rámci systému povinného zvyšování energetické účinnosti;
- c) úspory jsou vypočteny v souladu s přílohou V;
- d) roky, za které je započteno dosažení úspor, jsou vykázány ve vnitrostátních akčních plánech energetické účinnosti v souladu s čl. 24 odst. 2.

9. Členské státy zajistí, aby úspory vyplývající z politických opatření uvedených v člincích 7a a 7b a v čl. 20 odst. 6 byly vypočteny v souladu s přílohou V.

10. Členské státy dosáhnou objemu úspor energie požadovaného podle odstavce 1 tohoto článku buď zavedením systému povinného zvyšování energetické účinnosti uvedeného v článku 7a, nebo přijetím alternativních politických opatření uvedených v článku 7b. Členské státy mohou kombinovat systém povinného zvyšování energetické účinnosti s alternativními politickými opatřeními.

11. Při koncipování politických opatření ke splnění svých povinností k dosažení energetických úspor členské státy zohlední nutnost zmírnit energetickou chudobu v souladu s jimi vymezenými kritérii a s přihlédnutím ke své stávající praxi v této oblasti tím, že budou ve vhodné míře požadovat, aby byla část opatření ke zvýšení energetické účinnosti v rámci vnitrostátních systémů povinného zvyšování energetické účinnosti, alternativních politických opatření nebo programů či opatření financovaných z vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost zaváděna přednostně u zranitelných domácností, včetně domácností postižených energetickou chudobou, a případně v sociálním bydlení.

Členské státy zahrnou informace o výsledku opatření ke zmírnění energetické chudoby v souvislosti s touto směrnicí do svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999.

12. Členské státy prokáží, že nedochází k dvojímu započítání úspor energie v případech, kdy se dopady politických opatření nebo individuálních opatření překrývají.

*Článek 7a***Systémy povinného zvyšování energetické účinnosti**

1. Pokud se členské státy rozhodnou plnit své povinnosti k dosažení objemu úspor požadovaných podle čl. 7 odst. 1 prostřednictvím systému povinného zvyšování energetické účinnosti, zajistí, aby povinné strany uvedené v odstavci 2 tohoto článku, které působí na území jednotlivých členských států, dosáhly svých povinných kumulativních úspor v konečném využití energie uvedených v čl. 7 odst. 1, aniž je dotčen čl. 7 odst. 4 a 5.

V případě potřeby mohou členské státy rozhodnout, že povinné strany dosáhnou těchto úspor zcela či zčásti formou příspěvku do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost podle čl. 20 odst. 6.

▼ **M3**

2. Členské státy na základě objektivních a nediskriminačních kritérií určí povinné strany mezi distributory energie nebo maloobchodními prodejci energie a distributory pohonných hmot nebo maloobchodními prodejci pohonných hmot působícími na jejich území. Objemu úspor energie nutných ke splnění dané povinnosti dosáhnou povinné strany u konečných zákazníků, určených členským státem, nezávisle na výpočtu podle čl. 7 odst. 1, nebo pokud tak členské státy rozhodnou, prostřednictvím certifikovaných úspor dosažených jinými subjekty, jak je popsáno v odst. 6 písm. a) tohoto článku.

3. Pokud jsou jako povinné strany podle odstavce 2 určeni maloobchodní prodejci energie, zajistí členské státy, aby tito prodejci při plnění svých povinností nevytvářeli překážky, které by spotřebitelům bránily ve změně dodavatele.

4. Objem úspor energie vyžadovaný od každé povinné strany vyjádří členské státy jako konečnou spotřebu energie, nebo jako spotřebu primární energie. Metoda zvolená pro vyjádření požadovaného objemu úspor energie se používá také pro výpočet úspor hlášených povinnými stranami. Použijí se převodní koeficienty uvedené v příloze IV.

5. Členské státy zavedou systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci se na základě dokumentace ověří alespoň statisticky významná část a reprezentativní vzorek opatření ke zvyšování energetické účinnosti zavedených povinnými stranami. Toto měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na povinných stranách.

6. V rámci systému povinného zvyšování energetické účinnosti členské státy mohou provést kteroukoli nebo obě z následujících činností:

a) povolit povinným stranám, aby započítaly do svého povinného plnění certifikované úspory energie dosažené poskytovateli energetických služeb nebo jinými třetími stranami, včetně případů, kdy povinné strany podporují opatření prováděná jinými státem schválenými subjekty nebo orgány veřejné správy, která mohou nebo nemusí zahrnovat formální partnerství a mohou být kombinována s jinými zdroji financí. V případě takového povolení členské státy zajistí, aby certifikace energetických úspor dodržela schvalovací postup, který zavedou členské státy, který bude jasný, transparentní a otevřený všem účastníkům trhu a jehož cílem bude minimalizace nákladů spojených s certifikací;

b) povolit povinným stranám započítávat úspory dosažené v daném roce tak, jako by byly místo toho dosaženy v kterémkoli ze čtyř předchozích nebo tří následujících let, pokud se tím nepřesáhne konec období, po která povinnost platí, uvedených v čl. 7 odst. 1;

Členské státy posoudí a případně přijmou opatření k minimalizaci dopadu přímých a nepřímých nákladů systémů povinného zvyšování energetické účinnosti na konkurenceschopnost energeticky náročných průmyslových odvětví, která čelí mezinárodní konkurenci.

▼ M3

7. Členské státy každoročně zveřejní úspory energie dosažené každou z povinných stran nebo každou podskupinou povinných stran a celkem v rámci systému.

*Článek 7b***Alternativní politická opatření**

1. Pokud se členské státy rozhodnou dosáhnout povinného objemu úspor energie podle čl. 7 odst. 1 formou alternativních politických opatření, zajistí dosažení povinných úspor energie podle čl. 7 odst. 1 u konečných zákazníků, aniž je dotčen čl. 7 odst. 4 a 5.

2. Pro všechna nedaňová opatření zavedou členské státy systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci se na základě dokumentace ověří alespoň statisticky významná část a reprezentativní vzorek opatření ke zvýšení energetické účinnosti zavedených zúčastněnými nebo pověřenými stranami. Měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na zúčastněných nebo pověřených stranách.

▼ B*Článek 8***Energetické audity a systémy hospodaření s energií**

1. Členské státy prosazují, aby všichni koneční zákazníci měli přístup k energetickým auditům, které mají vysokou kvalitu, jsou nákladově efektivní a

- a) jsou prováděny nezávisle kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky na základě kvalifikačních kritérií nebo
- b) jsou prováděny a kontrolovány nezávislými orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Energetické audity ve smyslu prvního pododstavce mohou být prováděny vnitropodnikovými odborníky nebo energetickými auditory za předpokladu, že dotčený členský stát má vytvořen systém za účelem zajištění a kontroly jejich kvality, zahrnující případně i každoroční náhodný výběr alespoň statisticky významného procentního podílu ze všech energetických auditů, které provádějí.

Za účelem zajištění vysoké kvality energetických auditů a systémů hospodaření s energií členské státy pro energetické audity zavedou transparentní a nediskriminační minimální kritéria založená na zásadách stanovených v příloze VI.

Energetické audity nesmějí obsahovat ustanovení, která by bránila předávání nálezů auditu kterémukoli kvalifikovanému či akreditovanému poskytovateli energetických služeb, jestliže zákazník nemá námitky.

2. Členské státy vypracují programy, jejichž cílem bude stimulovat malé a střední podniky, aby energetické audity absolvovaly a následně realizovaly doporučení v těchto auditech uvedená.

▼B

Členské státy mohou na základě transparentních a nediskriminačních kritérií a aniž jsou dotčeny právní předpisy Unie upravující poskytování státní podpory, vytvořit systémy podpory pro malé a střední podniky, a to i v případě, že uzavřely dobrovolné dohody, s cílem hradit náklady na energetický audit a na provádění vysoce nákladově efektivních doporučení uvedených v energetických auditech v případě, že dojde k uskutečnění navrhovaných opatření.

Členské státy seznámí malé a střední podniky, mimo jiné prostřednictvím příslušných zprostředkovatelských organizací, které je zastupují, s konkrétními příklady toho, jak by systémy hospodaření s energií mohly napomoci jejich podnikání. Komise napomáhá členským státům tím, že podporuje výměnu osvědčených postupů v této oblasti.

3. Členské státy rovněž vypracují programy zaměřené na informování domácností o přínosech těchto auditů prostřednictvím vhodných poradenských služeb.

Členské státy podporují programy odborné přípravy v zájmu kvalifikace energetických auditorů, čímž napomohou dostatečné dostupnosti odborníků.

4. Členské státy zajistí, aby podniky, které nejsou malými a středními podniky, musely absolvovat energetický audit provedený nezávisle a nákladově efektivním způsobem kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky nebo provedený a kontrolovaný nezávislými orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy do 5. prosince 2015 a alespoň každé čtyři roky od data předchozího energetického auditu.

5. Energetické audity se považují za splňující požadavky odstavce 4, jsou-li prováděny nezávisle na základě minimálních kritérií založených na zásadách stanovených v příloze VI a jsou-li prováděny na základě dobrovolných dohod uzavřených mezi organizacemi zúčastněných stran a pověřeným orgánem a podléhajících dohledu příslušného členského státu nebo jiných subjektů, jimž příslušné orgány svěřily danou odpovědnost, nebo Komise.

Přístup účastníků trhu nabízejících energetické služby je založen na transparentních a nediskriminačních kritériích.

6. Od požadavků odstavce 4 jsou osvobozeny podniky, které nejsou malými a středními podniky a které zavede systém hospodaření s energií nebo systém environmentálního řízení certifikovaný nezávislým orgánem podle příslušných evropských či mezinárodních norem, pokud členské státy zajistí, že příslušný systém řízení zahrnuje energetický audit na základě minimálních kritérií založených na zásadách stanovených v příloze VI.

7. Energetické audity mohou probíhat samostatně nebo mohou být součástí širšího environmentálního auditu. Členské státy mohou požadovat, aby součástí energetického auditu bylo posouzení technické a ekonomické proveditelnosti připojení ke stávající nebo plánované síti dálkového vytápění nebo chlazení.

Aniž jsou dotčeny právní předpisy Unie upravující poskytování státní podpory, mohou členské státy zavést systémy pobídek a podpor pro provádění doporučení uvedených v energetických auditech a podobných opatření.

▼ B*Článek 9***▼ M3****Měření plynu a elektřiny**

1. Členské státy zajistí, aby pokud je to technicky možné, finančně únosné a úměrné potenciálním úsporám energie, byli koneční zákazníci odebírající elektřinu a zemní plyn vybaveni individuálními měřiči za konkurenceschopné ceny, které přesně odrážejí jejich skutečnou spotřebu energie a poskytují informace o skutečné době používání.

▼ B

Tyto individuální měřiče za konkurenceschopné ceny se poskytnou vždy:

- a) při výměně stávajícího měřiče, ledaže je to technicky nemožné nebo nákladově neefektivní vzhledem k odhadovaným možným dlouhodobým úsporám;
- b) při vytváření nového připojení v nové budově nebo při jakýchkoli větších renovacích budovy, jak stanoví směrnice 2010/31/EU.

2. Pokud a v rozsahu, v jakém zavedou inteligentní měřicí systémy a inteligentní měřiče pro zemní plyn nebo elektřinu v souladu se směrnicemi 2009/72/ES a 2009/73/ES, členské státy:

- a) zajistí, aby měřicí systémy poskytovaly konečným zákazníkům informace o skutečné době používání a aby při stanovení minimálních funkčních požadavků na měřiče a povinností pro účastníky trhu byly plně zohledněny cíle energetické účinnosti a přínosy pro konečné zákazníky;
- b) zajistí zabezpečení inteligentních měřičů a sdělování údajů a soukromí konečných zákazníků v souladu s příslušnými právními předpisy Unie týkajícími se ochrany údajů a soukromí;
- c) v případě elektřiny a na žádost konečného zákazníka požadují, aby provozovatelé měřičů zajistili, aby měřič nebo měřiče mohly započítávat elektřinu dodanou do sítě z budovy konečného zákazníka;
- d) pokud o to koneční zákazníci požádají, zajistí, aby údaje měření týkající se jejich dodávek a odběru elektřiny byly zpřístupněny jim nebo třetí straně, která jedná jménem konečného zákazníka, a to snadno pochopitelnou formou, která by zákazníkům umožnila srovnání podobných nabídek;
- e) požadují, aby byly zákazníkům při instalaci inteligentních měřičů poskytnuty náležitě rady a informace, zejména o veškerých možnostech inteligentních měřičů s ohledem na řízení odečtů a kontrolu spotřeby energie.

▼ M3

▼ **M3***Článek 9a***Měření týkající se vytápění, chlazení a teplé užitkové vody**

1. Členské státy zajistí, aby byli koneční zákazníci odebírající dálkové vytápění, dálkové chlazení a teplou užitkovou vodu vybaveni měřiči za konkurenceschopné ceny, které přesně odrážejí jejich skutečnou spotřebu energie.
2. Pokud jsou do budovy vytápění, chlazení nebo teplá užitková voda zajišťovány z ústředního zdroje zásobujícího více budov nebo ze soustavy dálkového vytápění nebo chlazení, nainstaluje se měřič na výměník tepla nebo do odběrného místa.

*Článek 9b***Dílní měření a rozdělení nákladů na vytápění, chlazení a teplou užitkovou vodu**

1. V budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách s ústředním zdrojem vytápění nebo chlazení nebo s dodávkami ze soustavy dálkového vytápění nebo chlazení se nainstalují individuální měřiče spotřeby, aby bylo možné měřit spotřebu tepla či chlazení nebo teplé užitkové vody u každé ucelené části budovy, pokud je to technicky proveditelné a nákladově efektivní z hlediska přiměřenosti ve vztahu k potenciálním úsporám energie.

Pokud použití individuálních měřičů není technicky proveditelné nebo měření spotřeby tepla v každé ucelené části budovy není nákladově efektivní, použijí se pro měření spotřeby tepla na každém radiátoru individuální indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, pokud dotýčný členský stát neprokáže, že instalace těchto indikátorů by nebyla nákladově efektivní. V tom případě lze zvážit alternativní nákladově efektivní metody měření spotřeby tepla. Každý členský stát jasně stanoví a zveřejní obecná kritéria, metodiky nebo postupy pro stanovení technické neproveditelnosti a nákladové neefektivity.

2. V nových budovách s více bytovými jednotkami a v obytných částech nových víceúčelových budov, které jsou vybaveny ústředním ohřevem teplé užitkové vody nebo jsou zásobovány ze soustavy dálkového vytápění, musí být bez ohledu na odst. 1 první pododstavec poskytnuty individuální měřiče pro měření spotřeby teplé užitkové vody.

3. Členské státy v zájmu zajištění transparentnosti a přesnosti započítávání individuální spotřeby zajistí zavedení transparentních a veřejně dostupných vnitrostátních pravidel pro rozdělování nákladů na vytápění, chlazení a spotřebu teplé užitkové vody v budovách s více bytovými jednotkami nebo ve víceúčelových budovách, které jsou zásobovány ze soustavy dálkového vytápění nebo chlazení, nebo v nichž převažují systémy vlastního společného vytápění nebo chlazení. Tato pravidla podle potřeby obsahují pokyny týkající se způsobu rozdělování nákladů na energii využitou:

- a) jako teplá užitková voda;

▼ M3

b) jako teplo vyzařované ze zařízení v budově a k vytápění společných prostor v případě, že schodiště a chodby jsou vybaveny radiátory;

c) k vytápění nebo chlazení bytů.

*Článek 9c***Požadavek dálkového odečtu**

1. Pro účely článků 9a a 9b musí být měřiče a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění nainstalované po 25. říjnu 2020 dálkově odečitatelné. Podmínky technické proveditelnosti a nákladové efektivnosti stanovené v čl. 9b odst. 1 nadále platí.

2. Měřiče a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, které již byly nainstalovány, ale nejsou dálkově odečitatelné, musí být vybaveny možností dálkového odečítání, nebo nahrazeny dálkově odečitatelnými přístroji do 1. ledna 2027, pokud dotčený členský stát neprokáže, že to není nákladově efektivní.

▼ B*Článek 10***▼ M3****Informace o vyúčtování plynu a elektřiny**

1. V případě, že koneční zákazníci nemají inteligentní měřiče uvedené ve směrnici 2009/72/ES a 2009/73/ES, členské státy do 31. prosince 2014 zajistí, aby informace o vyúčtování byly v souladu s bodem 1.1 přílohy VII spolehlivé, přesné a založené na skutečné spotřebě elektřiny a plynu, pokud je to technicky proveditelné a ekonomicky odůvodněné.

▼ B

Tuto povinnost lze splnit pomocí systému pravidelných vlastních odečtů prováděných konečnými zákazníky, kteří výsledky těchto odečtů ze svých měřičů sdělují dodavateli energie. Pouze v případě, že konečný zákazník neposkytne odečtené údaje z měřiče za dané zúčtovací období, je vyúčtování založeno na odhadu spotřeby či paušální sazbě.

2. Měřiče nainstalované v souladu se směrnicemi 2009/72/ES a 2009/73/ES musí umožňovat přesné informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby. Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci měli možnost snadného přístupu k doplňujícím informacím o historické spotřebě, jež umožňují podrobnou vlastní kontrolu.

Doplňující informace o historické spotřebě zahrnují:

a) souhrnné údaje za období nejméně uplynulých tří let nebo za období od vstupu smlouvy o dodávkách v platnost, je-li toto období kratší. Tyto údaje odpovídají intervalům, za něž byly získány obvyklé údaje pro vyúčtování; a

▼ B

- b) podrobné údaje na základě času spotřeby za jakýkoli den, týden, měsíc a rok. Tyto údaje jsou konečnému zákazníkovi zpřístupněny prostřednictvím internetu nebo rozhraní měřiče za období nejméně 24 uplynulých měsíců nebo za období od vstupu smlouvy o dodávkách v platnost, je-li toto období kratší.
3. Bez ohledu na to, zda inteligentní měřiče byly nainstalovány nebo ne, členské státy:
- a) vyžadují, aby poskytovateli energetických služeb určenému konečnému zákazníkovi byly na žádost konečného zákazníka zpřístupněny údaje o jeho vyúčtování za energii a o jeho historické spotřebě v rozsahu, v jakém jsou dostupné;
- b) zajistí, aby konečným zákazníkům byla nabízena možnost elektronické formy informací o vyúčtování a elektronického vyúčtování a aby tito zákazníci na požádání obdrželi jasné a srozumitelné vysvětlení způsobu, jakým bylo jejich vyúčtování vypracováno, především v případech, kdy vyúčtování není založeno na skutečné spotřebě;
- c) zajistí, aby koneční zákazníci spolu s vyúčtováním obdrželi vhodné informace poskytující zevrubný přehled stávajících cen energie v souladu s přílohou VII;
- d) mohou stanovit, že na žádost konečného zákazníka nebudou informace uvedené v těchto vyúčtováních považovány za žádost o platbu. V těchto případech členské státy zajistí, aby dodavatelé zdrojů energie nabízeli flexibilní ujednání pro skutečné platby;
- e) vyžadují, aby zákazníkům byly na požádání poskytovány informace a odhady týkající se nákladů na energii, a to včas a snadno pochopitelnou formou, která zákazníkům umožní srovnání podobných nabídek.

▼ M3*Článek 10a***Informace o vyúčtování a spotřebě vytápění, chlazení a teplé užitkové vody**

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že jsou nainstalovány měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, byly informace o vyúčtování a o spotřebě spolehlivé, přesné a založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění v souladu s body 1 a 2 přílohy VIIa pro všechny konečné uživatele, tj. pro fyzické nebo právnické osoby nakupující dodávky vytápění, chlazení nebo teplé užitkové vody pro vlastní konečné využití nebo pro fyzické nebo právnické osoby užívající individuální budovu nebo jednotku v budově s více bytovými jednotkami nebo ve víceúčelové budově s dodávkami vytápění, chlazení nebo teplé užitkové vody z ústředního zdroje, které nemají přímou nebo individuální smlouvu s dodavatelem energie.

Pokud tak členský stát stanoví a s výjimkou dílčího měření spotřeby na základě indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění podle článku 9b, lze tuto povinnost splnit pomocí systému, kde koneční zákazníci nebo koneční uživatelé pravidelně sami provádějí odečty ze svých měřičů a ohlašují odečtené údaje. Pouze v případech, kdy konečný zákazník nebo konečný uživatel neposkytne odečtené údaje z měřiče za dané účtovací období, je vyúčtování založeno na odhadu spotřeby či paušální sazbě.

▼ **M3**

2. Členské státy:
 - a) vyžadují, aby poskytovateli energetických služeb určenému konečným uživatelem byly na žádost konečného uživatele zpřístupněny informace o vyúčtování konečného uživatele za energii a o jeho historické spotřebě nebo jeho odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění, pokud jsou dostupné;
 - b) zajistí, aby konečným zákazníkům byla nabízena možnost elektronické formy informací o vyúčtování a elektronického vyúčtování;
 - c) zajistí, aby všichni koneční uživatelé spolu s vyúčtováním obdrželi jasné a srozumitelné informace v souladu s bodem 3 přílohy VIIa, a
 - d) podporují kybernetickou bezpečnost a zajistí ochranu soukromí a údajů konečných uživatelů v souladu s platným právem Unie.

Členské státy mohou stanovit, že na žádost konečného zákazníka nebude poskytování informací o vyúčtování považováno za žádost o platbu. V tom případě členské státy zajistí, aby byla nabízena flexibilní ujednání pro skutečné platby.

3. Členské státy rozhodnou, kdo bude odpovídat za poskytování informací uvedených v odstavcích 1 a 2 konečným uživatelům, kteří nemají přímou nebo individuální smlouvu s dodavatelem energie.

*Článek 11***Náklady na přístup k informacím o měření a vyúčtování elektřiny a plynu**

Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci dostávali veškerá vyúčtování a informace o vyúčtování za spotřebu energie bezplatně a aby koneční zákazníci měli vhodný a bezplatný přístup k údajům o své spotřebě.

*Článek 11a***Náklady na přístup k informacím o měření, vyúčtování a spotřebě vytápění, chlazení a teplé užitkové vody**

1. Členské státy zajistí, aby koneční uživatelé obdrželi veškerá vyúčtování a informace o vyúčtování spotřeby energie bezplatně a aby měli vhodný a bezplatný přístup k údajům o své spotřebě.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku platí, že rozdělování nákladů na poskytování informací o vyúčtování individuální spotřeby vytápění, chlazení a teplé užitkové vody v budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách ve smyslu článku 9b se provádí na neziskovém základě. Náklady vyplývající ze zadání tohoto úkolu třetí straně, například poskytovateli služeb nebo místnímu dodavateli energie, zahrnující měření skutečné individuální spotřeby v těchto budovách, její rozdělování a započítávání, lze v přiměřeném rozsahu přenést na konečné uživatele.

▼ M3

3. V zájmu zajištění přiměřených nákladů na služby v oblasti dílčího měření podle odstavce 2 mohou členské státy stimulovat hospodářskou soutěž v tomto odvětví služeb přijetím vhodných opatření, jako například doporučit či jinak podpořit využívání výběrových řízení nebo využívání interoperabilních zařízení a systémů usnadňujících změnu poskytovatele služeb.

▼ B*Článek 12***Program pro zlepšení informovanosti a postavení spotřebitelů**

1. Členské státy přijmou vhodná opatření na podporu a usnadnění účinného využívání energie malými odběrateli, včetně domácností. Tato opatření mohou být součástí vnitrostátní strategie.

2. Pro účely odstavce 1 tato opatření obsahují jeden či více prvků uvedených v písmenech a) a b):

a) řadu nástrojů a politik podporujících změnu chování, které mohou zahrnovat:

i) fiskální pobídky,

ii) přístup k finančním prostředkům, grantům nebo subvencím,

iii) poskytování informací,

iv) vzorové projekty,

v) aktivity na pracovišti;

b) způsoby a prostředky zapojení spotřebitelů a spotřebitelských organizací do případného zavádění inteligentních měřičů poskytováním informací o:

i) nákladově efektivních a snadno dosažitelných změnách ve spotřebě energie a

ii) opatřeních v zájmu energetické účinnosti.

*Článek 13***Sankce**

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě článků 7 až 11 a čl. 18 odst. 3 a přijmou opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi do 5. června 2014 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny těchto ustanovení.

KAPITOLA III

ÚČINNOST PŘI DODÁVKÁCH ENERGIE

*Článek 14***Podpora účinnosti při dodávkách tepla a chlazení**

1. Členské státy do 31. prosince 2015 provedou komplexní posouzení potenciálu vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a účinného dálkového vytápění a chlazení, které bude obsahovat údaje stanovené v příloze VIII, a oznámí jej Komisi. Jestliže rovnocenné posouzení již provedly, oznámí jej Komisi.

Komplexní posouzení plně zohlední analýzu potenciálu příslušného členského státu, pokud jde o vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, vypracovanou v souladu se směrnicí 2004/8/ES.

Toto posouzení se na žádost Komise každých pět let aktualizuje a oznamuje Komisi. Komise takovou žádost učiní alespoň jeden rok přede uplynutím této lhůty.

2. Členské státy přijmou politiky, které podporují náležité zohledňování, na místní a regionální úrovni, potenciálu využívání účinných systémů vytápění a chlazení, zejména systémů využívajících vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Je třeba přihlížet k potenciálu pro rozvoj místních a regionálních trhů s teplem.

3. Pro účely posouzení uvedeného v odstavci 1 provádějí členské státy analýzu nákladů a přínosů, která se vztahuje na jejich území v souladu s částí 1 přílohy IX a je založena na klimatických podmínkách, ekonomické proveditelnosti a technické vhodnosti. Analýza nákladů a přínosů umožňuje usnadnění určení a provedení nejefektivnějších řešení z hlediska zdrojů a nákladů za účelem naplnění potřeb v oblasti dodávek tepla a chlazení. Tato analýza nákladů a přínosů může být součástí posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí⁽¹⁾.

4. Je-li na základě posouzení uvedeného v odstavci 1 a analýzy uvedené v odstavci 3 zjištěn potenciál pro použití vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny nebo účinného dálkového vytápění a chlazení, jehož přínosy jsou vyšší než náklady, přijmou členské státy vhodná opatření pro rozvoj infrastruktury pro účinné dálkové vytápění a chlazení či pro přispění k rozvoji vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a využívání vytápění a chlazení z odpadního tepla a obnovitelných zdrojů energie v souladu s odstavci 1, 5 a 7.

Není-li na základě posouzení uvedeného v odstavci 1 a analýzy uvedené v odstavci 3 zjištěn potenciál, jehož přínosy jsou vyšší než náklady, včetně administrativních nákladů na provedení analýzy nákladů a přínosů uvedené v odstavci 5, mohou dotčené členské státy osvobodit zařízení od plnění požadavků stanovených v uvedeném odstavci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼ B

5. Členské státy zajistí, aby po 5. červnu 2014 byla prováděna analýza nákladů a přínosů v souladu s částí 2 přílohy IX, pokud:

- a) je plánována nová tepelná elektrárna o celkovém tepelném příkonu nad 20 MW, a to za účelem posouzení nákladů a přínosů zajištění provozu tohoto zařízení jakožto zařízení s vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny;
- b) je prováděna podstatná rekonstrukce stávající tepelné elektrárny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 20 MW, a to za účelem posouzení nákladů a přínosů její přeměny na vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny;
- c) je plánováno průmyslové zařízení o celkovém tepelném příkonu nad 20 MW, které produkuje odpadní teplo na využitelné teplotní úrovni, nebo jeho podstatná rekonstrukce, a to za účelem posouzení nákladů a přínosů využívání odpadního tepla k uspokojování ekonomicky odůvodněné poptávky, mimo jiné prostřednictvím kombinované výroby tepla a elektřiny, jakož i připojení tohoto zařízení k síti dálkového vytápění a chlazení;
- d) je plánována nová síť dálkového vytápění a chlazení nebo je v rámci stávající sítě dálkového vytápění nebo chlazení plánováno nové zařízení na výrobu energie o celkovém tepelném příkonu nad 20 MW nebo je prováděna podstatná rekonstrukce takového stávajícího zařízení, a to za účelem posouzení nákladů a přínosů využívání odpadního tepla z nedalekých průmyslových zařízení.

Instalace vybavení pro zachycování oxidu uhličitého vyprodukovaného spalovacím zařízením za účelem jeho geologického ukládání, jak je stanoveno ve směrnici 2009/31/ES, se nepovažuje za rekonstrukci pro účely prvního pododstavce písmen b), c) a d).

Členské státy mohou požadovat provedení analýzy nákladů a přínosů uvedené v prvním pododstavci písm. c) a d) ve spolupráci s podniky odpovědnými za provoz sítě dálkového vytápění a chlazení.

6. Členské státy mohou z působnosti odstavce 5 vyjmout:

- a) zařízení na výrobu elektřiny s provozem v době špičkového zatížení a záložní zařízení na výrobu elektřiny, jejichž provoz je plánován na úrovni nižší než 1 500 provozních hodin za rok jako klouzavý průměr za dobu pěti let, na základě postupu ověřování zavedeného členskými státy za účelem zajištění splnění tohoto kritéria pro osvobození;
- b) jaderné elektrárny;
- c) zařízení, která musí být umístěna v blízkosti geologického úložiště schváleného podle směrnice 2009/31/ES.

Pro vynětí jednotlivých zařízení z působnosti odst. 5 písm. c) a d) mohou členské státy také stanovit prahové hodnoty vyjádřené objemem dostupného využitelného odpadního tepla, poptávkou po teple nebo vzdálenostmi mezi průmyslovými zařízeními a sítěmi dálkového vytápění.

Členské státy oznámí výjimky přijaté podle tohoto odstavce Komisi do 31. prosince 2013 a poté jakékoli jejich následné změny.

▼ B

7. Členské státy přijmou kritéria pro vydání povolení podle článku 7 směrnice 2009/72/ES nebo kritéria pro rovnocenné oprávnění za účelem:

a) zohlednění výsledku komplexních posouzení uvedených v odstavci 1;

b) zajištění splnění požadavků uvedených v odstavci 5 a

c) zohlednění výsledku analýzy nákladů a přínosů uvedené v odstavci 5.

8. Členské státy mohou osvobodit jednotlivá zařízení od požadavku – vyplývajícího z kritérií pro vydávání povolení nebo oprávnění uvedených v odstavci 7 – provést varianty, jejichž přínosy jsou vyšší než náklady, existují-li pro to závažné právní, vlastnické nebo finanční důvody. V těchto případech dotčený členský stát předloží Komisi oznámení obsahující odůvodnění takového rozhodnutí, a to do tří měsíců ode dne jeho přijetí.

9. Odstavce 5, 6, 7 a 8 tohoto článku se použijí na zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2010/75/EU, aniž jsou dotčeny požadavky uvedené směrnice.

10. Na základě harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti podle písmene f) přílohy II členské státy zajistí, aby podle objektivních, transparentních a nediskriminačních kritérií stanovených každým členským státem mohl být zaručen původ elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny. Zajistí, aby tato záruka původu splňovala požadavky a obsahovala alespoň údaje specifikované v příloze X. Členské státy vzájemně uznávají své záruky původu, výlučně jako důkaz o údajích uvedených v tomto odstavci. Každé odmítnutí uznat záruku původu jako takovýto důkaz, zejména z důvodů spojených se zamezením podvodům, musí být založeno na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích. O každém takovém odmítnutí a jeho důvodech uvědomí členské státy Komisi. V případě odmítnutí uznat záruku původu může Komise přijmout rozhodnutí s cílem přinutit odmítající stranu, aby záruku uznala, zejména s ohledem na objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria, na nichž se toto uznání zakládá.

Komise je oprávněna do 31. prosince 2014 přezkoumat, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 23 této směrnice, harmonizované referenční hodnoty účinnosti stanovené v prováděcím rozhodnutí Komise 2011/877/EU ⁽¹⁾ na základě směrnice 2004/8/ES.

11. Členské státy zajistí, aby veškerá dostupná podpora pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny byla podmíněna tím, že vyrobená elektřina pochází z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a že odpadní teplo je účelně využíváno k dosažení úspor primární energie. Veřejná podpora kombinované výroby tepla a elektřiny a výroby tepla pro dálkové vytápění a sítě dálkového vytápění podléhá pravidlům pro poskytování státní podpory, pokud se na ni vztahují.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 91.

▼ B*Článek 15***Přeměna, přenos nebo přeprava a distribuce energie**

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní energetické regulační orgány při plnění regulačních úkolů stanovených ve směrnici 2009/72/ES a 2009/73/ES týkajících se rozhodování o provozování infrastruktury v oblasti plynu a elektřiny věnovaly náležitou pozornost energetické účinnosti.

Členské státy zejména zajistí, aby vnitrostátní energetické regulační orgány prostřednictvím navržené sazeb a regulačních opatření souvisejících s užíváním sítí, v rámci směrnice 2009/72/ES a s přihlédnutím k nákladům a přínosům jednotlivých opatření, zavedly pobídky pro provozovatele sítí tak, aby zpřístupnili uživatelům sítí systémové služby umožňující jim zavádět opatření ke zvýšení energetické účinnosti v souvislosti s pokračujícím zaváděním inteligentních sítí.

Tyto systémové služby mohou být určeny provozovatelem systému a nesmějí mít nepříznivý dopad na bezpečnost systému.

Pokud jde o elektřinu, zajistí členské státy, aby regulace sítí a síťové sazby splňovaly kritéria uvedená v příloze XI s přihlédnutím k pokynům a kodexům vypracovaným podle nařízení (ES) č. 714/2009.

2. Členské státy do 30. června 2015 zajistí, aby:

- a) bylo provedeno posouzení potenciálu jejich infrastruktury v oblasti plynu a elektřiny z hlediska energetické účinnosti, zejména pokud jde o přepravu a přenos, distribuci, řízení zátěžového provozu a interoperabilitu a připojení k zařízením vyrábějícím energii, včetně možností přístupu pro mikrogenerátory energie;
- b) byla určena konkrétní opatření a investice pro zavedení nákladově efektivních zlepšení energetické účinnosti infrastruktury sítí spolu s harmonogramem jejich zavádění.

▼ M3

2a. Komise po konzultaci příslušných zúčastněných stran vypracuje do 31. prosince 2020 společnou metodiku s cílem podnítit provozovatele soustav ke snižování ztrát, provádění programu investic do nákladově a energeticky účinné infrastruktury a náležitému vykazování energetické účinnosti a flexibility sítě.

▼ B

3. Členské státy mohou povolit sociálně orientované složky programů a struktur sazeb za přenos či přepravu a distribuci energie po síti, pokud jsou veškeré rušivé účinky na přenosovou či přepravní a distribuční soustavu omezeny na nezbytné minimum a pokud nejsou nepřiměřené danému sociálnímu cíli.

▼B

4. Členské státy zajistí odstranění těch pobídek v sazbách za přenos či přepravu a distribuci energie, které narušují celkovou účinnost (včetně energetické účinnosti) výroby, přenosu či přepravy, distribuce a dodávek elektřiny nebo těch, které by mohly bránit účasti na reakci na poptávku v rámci vyrovnávacích trhů a poskytování podpůrných služeb. Členské státy zajistí, aby pro provozovatele sítí existovaly pobídky zaměřené na zvýšení účinnosti při konstrukci a provozu infrastruktury a aby, v rámci působnosti směrnice 2009/72/ES, sazby dodavatelům umožňovaly zvyšovat účast spotřebitelů na účinnosti systému, mimo jiné reakci na poptávku v závislosti na vnitrostátní situaci.

5. Aniž je dotčen čl. 16 odst. 2 směrnice 2009/28/ES a s ohledem na článek 15 směrnice 2009/72/ES a potřebu zajistit nepřerušované dodávky tepla, zajistí členské státy, aby provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav, odpovídají-li za dispečerské řízení výrobních zařízení na jejich území, v souladu s požadavky týkajícími se zachování spolehlivosti a bezpečnosti sítě založenými na transparentních a nediskriminačních kritériích stanovených příslušnými vnitrostátními orgány:

- a) zaručili přenos a distribuci elektřiny pocházející z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny;
- b) poskytovali přednostní nebo zaručený přístup k síti pro elektřinu z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny;
- c) při dispečerském řízení zařízení pro výrobu elektřiny přednostně nasazovali elektřinu z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, pokud to bezpečné provozování vnitrostátní elektrizační soustavy dovoluje.

▼C1

Členské státy zajistí, aby pravidla týkající se pořadí jednotlivých priorit při zajišťování přístupu a dispečerského řízení stanovených v rámci jejich elektrizačních soustav byla jasně a podrobně vysvětlena a zveřejněna. Při poskytování přednostního přístupu nebo dispečerského nasazení vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny mohou členské státy stanovit v rámci jejich jednotlivých druhů pořadí mezi energií z obnovitelných zdrojů a vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny a v každém případě zajistí, že nebude omezen přednostní přístup či dispečerské nasazení energie z kolísavých obnovitelných zdrojů energie.

▼B

Kromě povinností stanovených v prvním pododstavci provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelé distribučních soustav musí splňovat požadavky stanovené v příloze XII.

Členské státy zejména mohou usnadnit připojení k rozvodné síti u elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny v kogeneračních jednotkách malého výkonu a v mikrokogeneračních jednotkách. Členské státy případně přijmou opatření vybízející provozovatele sítí, aby pro instalaci mikrokogeneračních jednotek přijali proces jednoduchého oznamování „nainstaluj a informuj“, který zjednoduší a zkrátí povolovací postupy pro jednotlivé občany a osoby zajišťující instalaci.

▼ B

6. S výhradou požadavků týkajících se udržování spolehlivosti a bezpečnosti sítě přijmou členské státy vhodná opatření k zajištění toho, aby provozovatelé vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné a slučitelné se způsobem provozu zařízení vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, mohli nabízet vyrovnávací služby a další provozní služby na úrovni provozovatelů přenosových soustav nebo provozovatelů distribučních soustav. Provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav zajistí, aby takové služby byly součástí nabídkového řízení v oblasti služeb, které je transparentní, nediskriminační a přístupné kontrole.

Členské státy mohou případně od provozovatelů přenosových soustav a provozovatelů distribučních soustav vyžadovat, aby snížením poplatků za připojení a využívání soustavy podpořili umístění vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny do blízkosti oblastí poptávky.

7. Členské státy mohou umožnit výrobcům elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, kteří se chtějí připojit k síti, aby vypsalí veřejnou soutěž na práce související s připojením.

8. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní energetické regulační orgány podporovaly zdroje na straně poptávky, například reakci na poptávku, v účasti na velkoobchodních a maloobchodních trzích spolu s dodavateli.

S výhradou technických omezení v řízení sítí členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav při plnění požadavků na vyrovnávací a podpůrné služby přistupovali ke všem poskytovatelům služeb reagujícím na poptávku, včetně agregátorů, nediskriminačním způsobem, a to na základě jejich technických možností.

S výhradou technických omezení v řízení sítí členské státy podporují na straně reakce na poptávku přístup na trhy s vyrovnávacími, rezervními a dalšími systémovými službami a účast na nich, mimo jiné požadavkem, aby vnitrostátní energetické regulační orgány, nebo pokud to vyžadují vnitrostátní regulační systémy, provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav v těsné spolupráci s poskytovateli služeb reagujícími na poptávku a spotřebiteli vymezili technické podmínky pro účast na těchto trzích na základě technických požadavků těchto trhů a kapacit reakce na poptávku. Uvedené vymezení technických podmínek zahrnuje účast agregátorů.

9. Při podávání zpráv podle směrnice 2010/75/EU a aniž je dotčen čl. 9 odst. 2 této směrnice členské státy zváží zahrnutí informací o úrovních energetické účinnosti zařízení provádějících spalování paliv o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více s ohledem na příslušné nejlepší dostupné techniky vyvinuté v souladu se směrnicí 2010/75/EU a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽¹⁾.

(1) Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

▼B

Členské státy mohou vybědnout provozovatele zařízení uvedených v prvním pododstavci, aby zvýšili svůj průměrný roční čistý provozní výkon.

KAPITOLA IV

HORIZONTÁLNÍ USTANOVENÍ

*Článek 16***Dostupnost systémů kvalifikace, akreditace a certifikace**

1. V případě, že členský stát považuje vnitrostátní úroveň technické způsobilosti, objektivitu a spolehlivosti za nedostatečnou, zajistí, aby do 31. prosince 2014 poskytovatelům energetických služeb, energetických auditů, energetickým manažerům a osobám zajišťujícím instalaci prvků budov souvisejících s energií definovaných v čl. 2 bodě 9 směrnice 2010/31/EU byly zpřístupněny či byly k dispozici systémy certifikace nebo akreditace nebo rovnocenné kvalifikační systémy, včetně vhodných programů odborné přípravy v případě potřeby.

2. Členské státy zajistí, aby systémy uvedené v odstavci 1 zajišťovaly transparentnost pro spotřebitele, byly spolehlivé a přispívaly k plnění vnitrostátních cílů v oblasti energetické účinnosti.

3. Členské státy zveřejní systémy certifikace nebo akreditace či rovnocenné kvalifikační systémy uvedené v odstavci 1 a spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí při porovnávání těchto systémů a jejich uznávání.

Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění informovanosti spotřebitelů o dostupnosti kvalifikačních či certifikačních systémů v souladu s čl. 18 odst. 1.

*Článek 17***Informování a odborná příprava**

1. Členské státy zajistí, aby byly informace o dostupných mechanismech ke zvýšení energetické účinnosti a o finančních a právních rámcích transparentní a aby byly ve velké míře šířeny mezi všechny příslušné účastníky trhu, jako jsou spotřebitelé, stavitelé, architekti, inženýři, auditoři pro oblast životního prostředí a energetiky a osoby zajišťující instalaci prvků budov vymezených ve směrnici 2010/31/EU.

Členské státy vybízejí k tomu, aby bankám a jiným finančním institucím byly poskytovány informace o možnostech účasti na financování opatření ke zvýšení energetické účinnosti, mimo jiné prostřednictvím vytváření partnerství veřejného a soukromého sektoru.

2. Členské státy vytvoří vhodné podmínky pro to, aby účastníci trhu mohli spotřebitelům energie poskytovat přiměřené a cílené informace a poradenství týkající se energetické účinnosti.

3. Komise přezkoumá dopad jí přijatých opatření na podporu rozvoje platform, zahrnujících mimo jiné subjekty evropského sociálního dialogu, na rozvoj vzdělávacích programů zaměřených na energetickou účinnost a v případě potřeby předloží další opatření. Komise vybízí evropské sociální partnery k diskusím o energetické účinnosti.

▼ B

4. Členské státy prosazují za účasti zúčastněných stran, včetně místních a regionálních orgánů, vhodné informační, osvětové a vzdělávací iniciativy, jejichž cílem je informovat občany o přínosech a účelnosti využívání opatření ke zvýšení energetické účinnosti.

5. Komise vybízí k výměně a rozsáhlému šíření informací o osvědčených postupech v oblasti energetické účinnosti v členských státech.

*Článek 18***Energetické služby**

1. Členské státy podporují trh energetických služeb a přístup malých a středních podniků na tento trh tím, že:

- a) šíří jasné a snadno dostupné informace o:
 - i) dostupných smlouvách v oblasti energetických služeb a doložkách, které by měly být v takových smlouvách obsaženy, aby byly zaručeny úspory energie a práva konečných zákazníků,
 - ii) finančních nástrojích, pobídkách, grantech a půjčkách na podporu projektů služeb v oblasti energetické účinnosti;
- b) podporují rozvoj štítků kvality, mimo jiné obchodními sdruženími;
- c) zveřejňují a pravidelně aktualizují seznam dostupných kvalifikovaných či certifikovaných poskytovatelů energetických služeb a jejich kvalifikací či certifikací v souladu s článkem 16, nebo zajišťují rozhraní, jímž mohou poskytovatelé energetických služeb poskytovat informace;
- d) podporují veřejný sektor při přijímání nabídek energetických služeb, především při rekonstrukci budov, a to tím, že:
 - i) poskytují vzorové smlouvy pro uzavírání smluv o energetických službách, které obsahují alespoň prvky, jejichž seznam je uveden v příloze XIII,
 - ii) poskytují informace o osvědčených postupech pro uzavírání smluv o energetických službách, včetně, je-li k dispozici, analýzy nákladů a přínosů využívající přístupu založeného na době životnosti.

▼ M4

▼ B

2. Členské státy ve vhodných případech podporují řádné fungování trhu energetických služeb tím, že:

- a) určují a propagují kontaktní místo či místa, kde mohou koneční zákazníci získat informace uvedené v odstavci 1;
- b) v případě potřeby přijímají opatření k odstranění regulačních a neregulačních překážek, které brání využívání uzavírání smluv o energetických službách a jiných modelů služeb v oblasti energetické účinnosti v zájmu určení nebo provádění opatření k úspoře energie;

▼ B

- c) zvažují zavedení nezávislého mechanismu, jako je například veřejný ochránce práv, či přidělení této úlohy za účelem zajištění účinného vyřizování stížností a mimosoudního řešení sporů vyplývajících ze smluv o poskytování energetických služeb;
- d) umožňují nezávislým tržním zprostředkovatelům podílet se na povzbuzení rozvoje trhu na straně poptávky a nabídky.

3. Členské státy zajistí, aby se distributoři energie, provozovatelé distribučních soustav a maloobchodní prodejci energie zdrželi všech činností, které mohou bránit poptávce po energetických službách nebo dalších opatřeních zaměřených na zvyšování energetické účinnosti a jejich poskytování nebo které by mohly brzdit rozvoj trhů těchto služeb nebo opatření, včetně uzavírání trhu před konkurencí nebo zneužívání dominantního postavení.

*Článek 19***Další opatření na podporu energetické účinnosti**

1. Aniž jsou dotčeny základní zásady právní úpravy majetkových a nájemních poměrů členských států, členské státy vyhodnotí a v případě potřeby přijmou vhodná opatření s cílem odstranit regulační a neregulační překážky energetické účinnosti, týkající se zejména:

- a) rozdělení pobídek mezi vlastníka a nájemce budovy nebo mezi vlastníky navzájem s cílem zajistit, aby tyto strany nebyly odrazovány od investic do zvyšování účinnosti, které by jinak vynaložily, tím, že individuálně nezískají plný prospěch, nebo tím, že chybějí pravidla pro vzájemné rozdělení nákladů a přínosů, včetně vnitrostátních právních předpisů a opatření upravujících rozhodovací procesy v případě spoluvlastnictví;
- b) právních a správních předpisů a správních postupů v oblasti nákupu, sestavování ročních rozpočtů a účtování s cílem zajistit, aby jednotlivé veřejné subjekty nebyly odrazovány od investování do zvyšování energetické účinnosti a do minimalizace nákladů předpokládaných během celé doby životnosti a od uzavírání smluv o energetických službách a jiných mechanismů financování třetí stranou zřízených na dlouhodobém smluvním základě.

Tato opatření zaměřená na odstranění překážek mohou zahrnovat poskytování pobídek, zrušení nebo změnu právních nebo správních předpisů, přijímání pokynů a výkladových sdělení nebo zjednodušení správních postupů. Tato opatření mohou být spojena s poskytováním vzdělávání, odborné přípravy a konkrétní informační a technické pomoci v oblasti energetické účinnosti.

2. O hodnocení překážek a opatřeních podle odstavce 1 je Komise informována prostřednictvím prvního vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti uvedeného v čl. 24 odst. 2. Komise v tomto ohledu podporuje sdílení osvědčených postupů jednotlivých států.

▼ B*Článek 20***Vnitrostátní fond pro energetickou účinnost, finanční a technická podpora**

1. Aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, členské státy napomáhají zřizování finančních mechanismů nebo využívání stávajících mechanismů pro opatření ke zvýšení energetické účinnosti za účelem maximalizace přínosů většího počtu finančních toků.

2. Komise případně přímo nebo prostřednictvím evropských finančních institucí pomáhá členským státům s vytvářením vnitrostátních finančních mechanismů a systémů technické podpory s cílem zvyšovat energetickou účinnost v různých odvětvích.

3. Komise usnadňuje výměnu osvědčených postupů mezi příslušnými vnitrostátními nebo regionálními orgány či subjekty, a to například formou výročních schůzek regulačních orgánů, prostřednictvím veřejných databází s informacemi o provádění opatření členskými státy a srovnáváním jednotlivých zemí.

▼ M3

3a. S cílem mobilizovat soukromé financování pro opatření týkající se energetické účinnosti a energetické renovace v souladu se směrnicí 2010/31/EU o energetické náročnosti budov vede Komise dialog s veřejnými a soukromými finančními institucemi za účelem vytyčení možného postupu.

3b. Opatření uvedená v odstavci 3a zahrnují:

- a) mobilizaci kapitálových investic do energetické účinnosti zohledněním širších dopadů úspor energie na řízení finančních rizik;
- b) zajištění lepších údajů o energetické a finanční náročnosti:
 - i) dalším prověřením způsobů, jak investice do energetické účinnosti zlepšují hodnoty podkladových aktiv;
 - ii) podporou studií posuzujících monetizaci jiných než energetických přínosů investic do energetické účinnosti.

3c. S cílem mobilizovat soukromé financování pro opatření týkající se energetické účinnosti a energetické renovace členské státy při provádění této směrnice:

- a) zváží způsoby, jak lépe využít energetických auditů podle článku 8 k ovlivnění rozhodování;
- b) optimálně využijí možností a nástrojů navrhovaných v iniciativě „inteligentní financování pro inteligentní budovy“.

3d. Komise poskytne členským státům do 1. ledna 2020 pokyny, jak uvolnit soukromé investice.

▼ B

4. Členské státy mohou zřídit vnitrostátní fond pro energetickou účinnost. Cílem tohoto fondu je podporovat vnitrostátní iniciativy v oblasti energetické účinnosti.

5. Členské státy mohou umožnit, aby byly povinnosti stanovené v čl. 5 odst. 1 plněny každoročním příspěvím do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost částkou rovnající se investicím vyžadovaným ke splnění těchto povinností.

6. Členské státy mohou stanovit, že povinné strany mohou plnit své povinnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 tím, že každý rok přispějí do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost částkou rovnající se investicím vyžadovaným ke splnění těchto povinností.

7. Členské státy mohou při vytváření inovativních finančních mechanismů zaměřených na praktické naplňování cíle týkajícího se snižování energetické náročnosti budov podle článku 5 využívat příjmů z ročních emisních přidělů podle rozhodnutí č. 406/2009/ES.

*Článek 21***Převodní koeficienty**

Pro účely srovnání úspor energie a přepočtu na srovnatelnou jednotku se použijí převodní koeficienty stanovené v příloze IV, pokud nelze odůvodnit použití jiných převodních koeficientů.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 22***Akty v přenesené pravomoci**

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o přezkum harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti uvedených v čl. 14 odst. 10 druhém pododstavci.

▼ M3

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 této směrnice přizpůsobující hodnoty, výpočetní metody, standardní koeficienty primární energie a požadavky stanovené v přílohách I až V, VII až X a XII technickému pokroku.

▼ B*Článek 23***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

▼ M3

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 22 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 24. prosince 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

▼ B

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 22 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedomnívá se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

▼ M3

3a. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾.

▼ B

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 22 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

*Článek 24***Přezkum a sledování provádění**

1. Od roku 2013 členské státy každoročně do 30. dubna podávají zprávu o pokroku dosaženém při plnění vnitrostátních cílů energetické účinnosti, v souladu s částí 1 přílohy XIV. Tato zpráva může být součástí národních programů reforem uvedených v doporučení Rady 2010/410/EU ze dne 13. července 2010 o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Unie ⁽²⁾.

▼ M4**▼ B**

3. Komise posoudí výroční zprávy a vnitrostátní akční plány energetické účinnosti a posoudí, jakého pokroku členské státy dosáhly při plnění vnitrostátních cílů energetické účinnosti, jež vyžaduje čl. 3 odst. 1, a při provádění této směrnice. Své posouzení zašle Komisi Evropskému parlamentu a Radě. Na základě posouzení těchto zpráv a vnitrostátních akčních plánů energetické účinnosti může Komise vydat doporučení pro členské státy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 191, 23.7.2010, s. 28.

▼B

4. Komise sleduje dopad provádění této směrnice na směrnice 2003/87/ES, 2009/28/ES a 2010/31/EU a na rozhodnutí č. 406/2009/ES, jakož i na průmyslová odvětví, zejména odvětví, v nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak jsou určena v rozhodnutí 2010/2/EU.

▼M3

4a. V kontextu zprávy o stavu energetické unie podá Komise v souladu s čl. 35 odst. 1 a odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2018/1999 zprávu o fungování trhu s uhlíkem, přičemž zohlední dopady provádění této směrnice.

▼B

5. Komise přezkoumá, zda je stále zapotřebí umožňovat výjimky stanovené v čl. 14 odst. 6, poprvé v posouzení prvního vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti a poté jednou za tři roky. Pokud z přezkumu vyplyne, že žádné z kritérií pro tyto výjimky již nelze odůvodnit zohledněním dostupnosti tepelného zatížení a skutečnými provozními podmínkami vyňatých zařízení, navrhne Komise náležitá opatření.

6. Členské státy do 30. dubna každého roku předají Komisi statistické údaje týkající se vnitrostátní výroby elektřiny a tepla z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a z kombinované výroby tepla a elektřiny s nízkou účinností, v souladu s metodikou uvedenou v příloze I, ve vztahu k celkovým kapacitám pro výrobu tepla a elektřiny. Předají rovněž výroční statistické údaje o kapacitách kombinované výroby tepla a elektřiny, o palivu pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a o výrobě a kapacitách, pokud jde o dálkové vytápění a chlazení, ve vztahu k celkové výrobě a kapacitám pro teplo a elektřinu. Členské státy předají statistické údaje o úsporách primární energie dosažených uplatňováním kombinované výroby tepla a elektřiny v souladu s metodikou uvedenou v příloze II.

7. Komise do 30. června 2014 předloží Evropskému parlamentu a Radě posouzení uvedené v čl. 3 odst. 2, doplněné v případě potřeby návrhy dalších opatření.

8. Komise přezkoumá účinnost provádění článku 6 do 5. prosince 2015, přičemž zohlední požadavky stanovené ve směrnici 2004/18/ES, a podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva bude případně doplněna návrhy dalších opatření.

9. Do 30. června 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění článku 7. Tato zpráva bude případně doplněna legislativním návrhem sledujícím jeden nebo více z těchto cílů:

a) změnit konečné datum stanovené v čl. 7 odst. 1;

▼B

- b) přezkoumat požadavky stanovené v čl. 7 odst. 1, 2 a 3;
- c) stanovit dodatečné společné požadavky, zejména v souvislosti se záležitostmi uvedenými v čl. 7 odst. 7.

10. Do 30. června 2018 Komise posoudí pokrok dosažený členskými státy při odstraňování regulatorních a neregulatorních překážek podle článku 19 odst. 1. Na toto posouzení případně naváže návrhy dalších opatření.

11. Komise zpřístupní zprávy uvedené v odstavcích 1 a 2 veřejnosti.

▼M3

12. Komise do 31. prosince 2019 posoudí účinnost provádění definice malých a středních podniků pro účely čl. 8 odst. 4 a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Co nejdříve po předložení této zprávy Komise případně přijme legislativní návrhy.

13. Komise do 1. ledna 2021 posoudí potenciál pro energetickou účinnost v oblasti přeměny, transformace, přenosu, přepravy a skladování energie a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. K této zprávě případně připojí legislativní návrhy.

14. Komise do 31. prosince 2021, nebudou-li do té doby navrženy změny ustanovení směrnice 2009/73/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem týkající se maloobchodu, posoudí ustanovení týkající se informací o měření, účtování a spotřebě v souvislosti se zemním plynem, o čemž podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě, s cílem uvést je případně do souladu s příslušnými ustanoveními pro elektřinu uvedenými ve směrnici 2009/72, aby byla posílena ochrana spotřebitele a koneční zákazníci měli možnost častěji získávat jasné a aktuální informace o své spotřebě zemního plynu a regulovat ji. Co nejdříve po předložení této zprávy Komise případně přijme legislativní návrhy.

15. Komise do 28. února 2024 a poté každých pět let vyhodnotí tuto směrnici a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Toto hodnocení zahrnuje:

- a) posouzení toho, zda je třeba po roce 2030 přizpůsobit požadavky a alternativní přístup stanovené v článku 5;
- b) posouzení všeobecné účinnosti této směrnice a potřeby dále upravit politiku Unie v oblasti energetické účinnosti v souladu s cíli Pařížské dohody z roku 2015 přijaté v návaznosti na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN ⁽¹⁾ o změně klimatu a s ohledem na ekonomický a inovační vývoj.

K této zprávě Komise případně přiloží návrhy dalších opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

Článek 25

On-line platforma

Komise zřídí on-line platformu na podporu praktického provádění této směrnice na celostátní, regionální a místní úrovni. Tato platforma podporuje výměnu zkušeností ohledně postupů, stanovení kritérií, vytváření sítí, jakož i inovativních postupů.

Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 27

Změna a zrušení

1. Směrnice 2006/32/ES se zrušuje s účinkem od 5. června 2014, s výjimkou čl. 4 odst. 1 až 4 a příloh I, III a IV uvedené směrnice, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení uvedené směrnice ve vnitrostátním právu. Ustanovení čl. 4 odst. 1 až 4 a příloh I, III a IV směrnice 2006/32/ES se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2017.

Směrnice 2004/8/ES se zrušuje s účinkem od 5. června 2014, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení uvedené směrnice ve vnitrostátním právu.

Odkazy na směrnice 2006/32/ES a 2004/8/ES se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XV.

2. Ustanovení čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2010/30/EU se zrušují s účinkem od 5. června 2014.

3. Směrnice 2009/125/ES se mění takto:

1) Vkládá se nový bod odůvodnění, který zní:

„(35a) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (*) vyžaduje, aby členské státy stanovily požadavky na energetickou náročnost prvků budov, jež jsou součástí obvodového pláště budovy, a systémové požadavky na celkovou energetickou náročnost, řádnou instalaci a odpovídající dimenzování, úpravu a kontrolu technických systémů budov, které jsou instalovány ve stávajících budovách. Je v souladu s cíli této směrnice, že tyto požadavky mohou za určitých okolností omezovat instalování výrobků spojených se spotřebou energie, které vyhovují této směrnici a jejím prováděcím opatřením, za předpokladu, že takové požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku trhu.

(*) Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.“

▼B

2) V čl. 6 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„Tím nejsou dotčeny požadavky na energetickou náročnost a systémové požadavky stanovené členskými státy v souladu s čl. 4 odst. 1 a článkem 8 směrnice 2010/31/EU.“

*Článek 28***Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. června 2014.

Bez ohledu na první pododstavec uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4, čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem, odst. 5 a odst. 6, čl. 7 odst. 9 třetím pododstavcem, čl. 14 odst. 6, čl. 19 odst. 2, čl. 24 odst. 1 a čl. 24 odst. 2 a bodem 4 přílohy V ve lhůtách, které jsou v nich stanoveny.

Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 29***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 30***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním.

▼ **B**

PŘÍLOHA I

OBECNÉ ZÁSADY PRO VÝPOČET ELEKTŘINY Z KOMBINOVANÉ
VÝROBY TEPLA A ELEKTŘINY

Část I

Obecné zásady

Hodnoty pro výpočet elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny se určují na základě očekávaného nebo skutečného provozu dané jednotky za běžných provozních podmínek. U mikrokogeneračních jednotek může být výpočet založen na ověřených hodnotách.

- a) Výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny se považuje za rovnou celkové roční výrobě elektřiny jednotky měřené na výstupních svorkách hlavních generátorů:
- i) u kogeneračních jednotek typů b), d), e), f), g) a h) uvedených v části II s celkovou roční účinností stanovenou členskými státy na úrovni alespoň 75 % a
 - ii) u kogeneračních jednotek typů a) a c) uvedených v části II s celkovou roční účinností stanovenou členskými státy na úrovni alespoň 80 %.
- b) U kogeneračních jednotek s celkovou roční účinností vyjádřenou hodnotou nižší, než je hodnota uvedená v písm. a) bodu i) (kogenerační jednotky typů b), d), e), f), g) a h) uvedené v části II), nebo s roční celkovou účinností vyjádřenou hodnotou nižší, než je hodnota uvedená v písm. a) bodu ii) (kogenerační jednotky typů a) a c) uvedené v části II), se vypočte podle vzorce:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} * C$$

kde:

E_{CHP} je množství elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny;

C je poměr elektřiny a tepla;

H_{CHP} je množství užitečného tepla pocházejícího z kombinované výroby tepla a elektřiny (vypočtené pro tento účel jako celková výroba tepla minus veškeré teplo vyrobené v oddělených kotlích nebo odběrem ostré páry z parního generátoru před turbínou).

Výpočet elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny musí být založen na skutečném poměru elektřiny a tepla. Pokud skutečný poměr elektřiny a tepla kogenerační jednotky není znám, je možno použít následující náhradní hodnoty, zejména pro statistické účely, u jednotek typů a), b), c), d) a e) uvedených v části II, pokud vypočtená elektřina z kombinované výroby tepla a elektřiny nepřekročí celkovou výrobu elektřiny dané jednotky:

Typ jednotky	Předpokládaný poměr elektřiny a tepla, C
Paroplynové zařízení s rekuperací tepla	0,95
Parní protitlaková turbína	0,45
Parní kondenzační odběrová turbína	0,45
Plynová turbína s rekuperací tepla	0,55
Spalovací motor	0,75

▼B

Pokud členské státy zavedou náhradní hodnoty pro poměr elektřiny a tepla pro jednotky typů f), g), h), i), j) a k) uvedené v části II, musí být tyto předpokládané hodnoty zveřejněny a oznámeny Komisi.

- c) Pokud je určitý podíl energetického obsahu spotřeby paliva v procesu kombinované výroby tepla a elektřiny zpětně získán v chemikáliích a recyklován, lze jej odečíst od spotřeby paliva před výpočtem celkové účinnosti uvedeným v písmenech a) a b).
- d) Členské státy mohou určit poměr elektřiny a tepla jako poměr mezi elektřinou a užitečným teplem při kombinovaném provozu při nižší kapacitě pomocí provozních údajů konkrétní jednotky.
- e) Členské státy mohou používat pro účel výpočtů podle písmen a) a b) jiná období než jeden rok.

Část II

Technologie kombinované výroby tepla a elektřiny, na které se vztahuje tato směrnice

- a) paroplynové zařízení s rekuperací tepla;
- b) parní protitlaková turbína;
- c) parní kondenzační odběrová turbína;
- d) plynová turbína s rekuperací tepla;
- e) spalovací motor;
- f) mikroturbíny;
- g) Stirlingovy motory;
- h) palivové články;
- i) parní stroje;
- j) organické Rankinovy cykly;
- k) jakýkoli jiný typ technologie nebo její kombinace spadající pod definici uvedenou v čl. 2 bodě 30.

Při provádění a uplatňování obecných zásad pro výpočet elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny členské státy použijí podrobné pokyny stanovené rozhodnutím Komise 2008/952/ES ze dne 19. listopadu 2008 stanovujícím podrobné pokyny pro provádění a uplatňování přílohy II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 338, 17.12.2008, s. 55.

▼ **B**

PŘÍLOHA II

METODIKA URČOVÁNÍ ÚČINNOSTI PROCESU KOMBINOVANÉ VÝROBY TEPLA A ELEKTŘINY

Hodnoty pro výpočet účinnosti kombinované výroby tepla a elektřiny a úspor primární energie se určují na základě očekávaného nebo skutečného provozu dané jednotky za běžných provozních podmínek.

a) Vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny

Pro účely této směrnice musí vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny splňovat tato kritéria:

— kombinovaná výroba tepla a elektřiny z kogeneračních jednotek musí zajišťovat úspory primární energie vypočtené podle písmene b) ve výši alespoň 10 % ve srovnání s referenčními údaji pro oddělenou výrobu tepla a elektřiny,

— výrobu z kogeneračních jednotek malého výkonu a mikrokogeneračních jednotek, která zajišťuje úspory primární energie, je možno kvalifikovat jako vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny.

b) Výpočet úspor primární energie

Výše úspor primární energie zajišťovaných kombinovanou výrobou tepla a elektřiny podle přílohy I se vypočte na základě tohoto vzorce:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHPH\eta}{RefH\eta} + \frac{CHPE\eta}{RefE\eta}} \right) \times 100\%$$

kde:

PES představuje úspory primární energie;

CHP H η je účinnost tepla pocházejícího z kombinované výroby tepla a elektřiny určená jako roční výstup užitečného tepla dělený spotřebou paliva použitého k výrobě objemu výstupu užitečného tepla a elektřiny pocházejících z kombinované výroby tepla a elektřiny;

Ref H η je referenční hodnota účinnosti pro oddělenou výrobu tepla;

CHP E η je elektrická účinnost kombinované výroby tepla a elektřiny určená jako roční výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny dělená spotřebou paliva použitého k výrobě objemu výstupu užitečného tepla i elektřiny pocházejících z kombinované výroby tepla a elektřiny. Pokud kogenerační jednotka vyrábí mechanickou energii, může být roční výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny zvýšena o dodatečný prvek představující množství elektřiny ekvivalentní této mechanické energii. Tento dodatečný prvek nezakládá právo na vydání záruk původu podle čl. 14 odst. 10;

Ref E η je referenční hodnota účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny.

c) Výpočty úspor energie pomocí alternativního výpočtu

Členské státy mohou vypočítat úspory primární energie z výroby tepla a elektrické a mechanické energie níže uvedeným způsobem, aniž by použily přílohu I, k vyloučení částí tepla a elektřiny u stejného procesu, které nepocházejí z kombinované výroby tepla a elektřiny. Tuto výrobu lze považovat za vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, pokud splňuje kritéria účinnosti uvedená v písmeni a) této přílohy a pokud u kogenerační

▼B

jednotky s kapacitou elektrické energie vyšší než 25 MW je celková účinnost vyšší než 70 %. Specifikace množství elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny v rámci takové výroby se však pro účely vydání záruky původu a pro statistické účely určuje podle přílohy I.

Pokud se úspory primární energie na výrobní proces vypočítávají způsobem uvedeným výše, úspory primární energie se vypočtou pomocí vzorce uvedeného v písmeni b) této přílohy s tím, že místo „CHP H η “ se dosadí „H η “ a místo „CHP E η “ se dosadí „E η “, kde:

H η je tepelná účinnost výrobního procesu určená jako roční výroba tepla dělená spotřebou paliva použitého k výrobě objemu výstupu tepla a elektřiny;

E η je elektrická účinnost výrobního procesu určená jako roční výroba elektřiny dělená spotřebou paliva použitého k výrobě objemu výstupu tepla i elektřiny. Pokud kogenerační jednotka vyrábí mechanickou energii, může být roční výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny zvýšena o dodatečný prvek představující množství elektřiny ekvivalentní této mechanické energii. Tento dodatečný prvek nezakládá právo na vydání záruk původu podle čl. 14 odst. 10.

- d) Členské státy mohou používat pro účely výpočtů podle písmen b) a c) této přílohy jiná období než jeden rok.
- e) Výpočet úspor primární energie pro mikrokogenerační jednotky může být založen na ověřených údajích.
- f) Referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu tepla a elektřiny

Tyto harmonizované referenční hodnoty účinnosti se skládají z matice hodnot odlišených podle příslušných faktorů, včetně roku výstavby a druhů paliva, a musí se zakládat na řádně zdokumentovaném rozboru, který mimo jiné zohlední provozní údaje za reálných podmínek, směs paliva a klimatické podmínky, jakož i použité technologie kombinované výroby tepla a elektřiny.

Referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu tepla a elektřiny podle vzorce uvedeného v písmeni b) stanoví provozní účinnost oddělené výroby tepla a elektřiny, která má být nahrazena kombinovanou výrobou tepla a elektřiny.

Referenční hodnoty účinnosti se vypočtou podle těchto zásad:

1. Pro kogenerační jednotky vychází srovnání s oddělenou výrobou elektřiny ze zásady, že se srovnávají tytéž kategorie paliva.
2. Každá kogenerační jednotka se srovnává s nejlepší a ekonomicky odůvodnitelnou technologií oddělené výroby tepla a elektřiny dostupnou na trhu v roce výstavby kogenerační jednotky.
3. Referenční hodnoty účinnosti kogeneračních jednotek starších deseti let se stanoví ve výši referenčních hodnot jednotek starších deset let.
4. Referenční hodnoty účinnosti oddělené výroby elektřiny a výroby tepla musí odrážet klimatické rozdíly existující mezi členskými státy.

PŘÍLOHA III

**POŽADAVKY NA ENERGETICKOU ÚČINNOST PRO NÁKUP
VÝROBKŮ, SLUŽEB A BUDOV ÚSTŘEDNÍMI VLÁDNÍMI
INSTITUCEMI**

Ústřední vládní instituce, které nakupují výrobky, služby nebo budovy, je-li to v souladu s nákladovou efektivností, ekonomickou proveditelností, udržitelností v širším smyslu, technickou způsobilostí, jakož i dostatečnou hospodářskou soutěží:

- a) pokud výrobek spadá do působnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého na základě směrnice 2010/30/EU nebo do působnosti související prováděcí směrnice Komise, nakupují pouze výrobky splňující kritérium nejvyšší možné třídy energetické účinnosti, a to s ohledem na potřebu zajištění dostatečné hospodářské soutěže;
- b) pokud výrobek, který nespadá pod písmeno a), spadá do působnosti prováděcího opatření v rámci směrnice 2009/125/ES přijatého po vstupu této směrnice v platnost, nakupují pouze výrobky splňující kritéria energetické účinnosti stanovená v uvedeném prováděcím opatření;
- c) nakupují kancelářské přístroje spadající do působnosti rozhodnutí Rady 2006/1005/ES ze dne 18. prosince 2006 o uzavření Dohody mezi vládou Spojených států amerických a Evropským společenstvím o koordinaci programů označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky ⁽¹⁾, jež splňují požadavky energetické účinnosti, které nejsou méně náročné než požadavky uvedené v příloze C dohody přiložené k uvedenému rozhodnutí;
- d) nakupují pouze pneumatiky, jež splňují kritérium nejvyšší třídy energetické účinnosti spotřeby paliv definované nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry ⁽²⁾. Tento požadavek nebrání veřejným subjektům, aby v případech odůvodněných bezpečností nebo ochranou veřejného zdraví nakupovaly pneumatiky v nejvyšší třídě přilnavosti za mokra nebo nejvyšší třídě vnějšího hluku odvalování;
- e) při vypisování veřejných soutěží na poskytování služeb vyžadují, aby poskytovatelé služeb používali pro účely poskytování dotyčných služeb pouze výrobky, jež splňují požadavky uvedené v písmenech a) až d). Tento požadavek se vztahuje pouze na nové výrobky, které poskytovatelé služeb zakoupí částečně nebo zcela pro účely poskytování dotyčné služby;
- f) nakupují pouze budovy, jež splňují alespoň minimální požadavky energetické náročnosti podle čl. 5 odst. 1, nebo uzavírají nové nájemní smlouvy pro tyto budovy, ledaže je účelem koupě:
 - i) rozsáhlá renovace nebo demolice,
 - ii) odprodej budovy veřejným subjektem bez jejího využití pro vlastní účely tohoto subjektu nebo
 - iii) její zachování jakožto úředně chráněné stavby jako součást vymezeného prostředí nebo vzhledem k její zvláštní architektonické nebo historické hodnotě.

Plnění těchto požadavků se ověří pomocí certifikátů energetické náročnosti podle článku 11 směrnice 2010/31/EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 46.

PŘÍLOHA IV

ENERGETICKÝ OBSAH VYBRANÝCH PALIV PRO KONEČNOU SPOTŘEBU – PŘEVODNÍ TABULKA ⁽¹⁾

Energetická komodita	kJ (NCV)	kgoe (NCV)	kWh (NCV)
1 kg koksu	28 500	0,676	7,917
1 kg černého uhlí	17 200 – 30 700	0,411 – 0,733	4,778 – 8,528
1 kg hnědouhelných briket	20 000	0,478	5,556
1 kg černého lignitu	10 500 – 21 000	0,251 – 0,502	2,917 – 5,833
1 kg hnědého uhlí	5 600 – 10 500	0,134 – 0,251	1,556 – 2,917
1 kg ropné břidlice	8 000 – 9 000	0,191 – 0,215	2,222 – 2,500
1 kg rašeliny	7 800 – 13 800	0,186 – 0,330	2,167 – 3,833
1 kg rašelिनových briket	16 000 – 16 800	0,382 – 0,401	4,444 – 4,667
1 kg zbytkového topného oleje (těžký topný olej)	40 000	0,955	11,111
1 kg lehkého topného oleje	42 300	1,010	11,750
1 kg pohonné hmoty (benzín)	44 000	1,051	12,222
1 kg parafínu	40 000	0,955	11,111
1 kg zkapalněného ropného plynu	46 000	1,099	12,778
1 kg zemního plynu ⁽¹⁾	47 200	1,126	13,10
1 kg zkapalněného zemního plynu	45 190	1,079	12,553
1 kg dřeva (25 % vlhkost) ⁽²⁾	13 800	0,330	3,833
1 kg pelet / dřevěných briket	16 800	0,401	4,667
1 kg odpadu	7 400 – 10 700	0,177 – 0,256	2,056 – 2,972
1 MJ výhřevnosti	1 000	0,024	0,278
1 kWh elektřiny	3 600	0,086	1 ⁽³⁾

Zdroj: Eurostat

⁽¹⁾ 93 % metanu.

⁽²⁾ Členské státy mohou použít jiné hodnoty v závislosti na typu dřeva, který je v daném členském státě používán nejčastěji.

► **M3** ⁽³⁾ Použije se pro výpočet úspor energie vyjádřených v primární energii s využitím přístupu zdola nahoru založeného na konečné spotřebě energie. Pro úspory udané v kWh elektřiny použijí členské státy koeficient stanovený za použití transparentní metodiky na základě vnitrostátních okolností ovlivňujících spotřebu primární energie s cílem zajistit přesný výpočet skutečných úspor. Tyto okolnosti musí být odůvodněné, ověřitelné a musí se zakládat na objektivních a nediskriminačních kritériích. Pro úspory udané v kWh elektřiny mohou členské státy použít standardní koeficient ve výši 2,1 nebo mohou dle své úvahy stanovit jiný koeficient, pokud jej mohou odůvodnit. Členské státy přitom zohledňují skladbu zdrojů energie zahrnutou do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu oznamovaných Komisi v souladu s nařízením (EU) 2018/1999. Do 25. prosince 2022 a následně každé čtyři roky Komise tento standardní koeficient reviduje na základě zaznamenaných údajů. Při takové revizi zváží jeho dopady na další právní předpisy Unie, jako jsou směrnice 2009/125/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1). ◀

⁽¹⁾ Členské státy mohou v odůvodněných případech použít jiné převodní koeficienty.

▼ **M3***PŘÍLOHA V***Společné metody a zásady pro výpočet dopadu systémů povinného zvyšování energetické účinnosti nebo jiných opatření podle článků 7, 7a a 7b a čl. 20 odst. 6**

1. Metody pro výpočet úspor energie kromě úspor vyplývajících z daňových opatření pro účely článků 7, 7a a 7b a čl. 20 odst. 6.

Pro výpočet úspor energie mohou povinné, zúčastněné nebo pověřené strany či prováděcí veřejné orgány použít tyto metody:

- a) očekávané úspory, s poukazem na výsledky předchozích nezávisle sledovaných energetických zlepšení v obdobných zařízeních. Generický přístup je v tomto případě definován jako „*ex ante*“;
 - b) měřené úspory, podle kterých se úspory ze zavedení opatření nebo balíčku opatření určují zaznamenáváním skutečného snížení spotřeby energie s řádným zohledněním faktorů, jako jsou adicionalita, obydlenost budov, úroveň výroby a povětrnostní podmínky, jež mohou ovlivnit spotřebu. Generický přístup je v tomto případě definován jako „*ex post*“;
 - c) poměrné úspory, při nichž se používají technicko-inženýrské odhady. Tento přístup lze použít pouze v případech, kdy je stanovení spolehlivých měřených údajů pro konkrétní zařízení obtížné nebo neúměrně drahé, například při nahrazení kompresoru nebo elektrického motoru jiným, jehož jmenovitý výkon v kWh se liší od výkonu, pro který byly naměřeny nezávislé hodnoty úspor, nebo pokud stanovení uvedených odhadů probíhá na základě metodik a kritérií stanovených na vnitrostátní úrovni kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky nezávislými na dotčených povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
 - d) zkoumané úspory, kdy se určuje reakce spotřebitelů na poradenství, informační kampaně, systémy označování štítky či systémy certifikace nebo na inteligentní měření spotřeby. Tento přístup je možné použít pouze pro úspory vyplývající ze změn chování spotřebitelů. Nelze jej použít u úspor v důsledku zavedení fyzických opatření.
2. Při stanovování úspor energie v případě opatření pro zvyšování energetické účinnosti pro účely článků 7, 7a a 7b a čl. 20 odst. 6 se použijí tyto zásady:

- a) Musí se prokázat, že se jedná o úspory nad rámec úspor, kterých by bylo dosaženo i bez činnosti povinných, zúčastněných nebo pověřených stran nebo prováděcích veřejných orgánů. K určení úspor, které lze započítat jako dodatečné, členské státy zohlední, jak by se spotřeba energie a poptávka po ní vyvíjely bez daného politického opatření, přičemž zohlední alespoň tyto faktory: trendy spotřeby energie, změny v chování spotřebitelů, technologický pokrok a změny v důsledku jiných opatření provedených na úrovni Unie a členských států.
- b) Úspory plynoucí ze zavedení povinných právních předpisů Unie se považují za úspory, kterých by bylo dosaženo v každém případě, a které tedy nelze započítat jako úspory energie pro účely čl. 7 odst. 1. Odchylně od tohoto požadavku lze úspory týkající se renovace stávajících budov započítat jako úspory energie pro účely čl. 7 odst. 1, je-li zajištěno splnění kritéria významnosti uvedeného v bodě 3 písm. h) této přílohy. Úspory plynoucí z provádění minimálních požadavků, jež byly stanoveny na vnitrostátní úrovni pro nové budovy před provedením směrnice 2010/31/EU, lze započítat jako úspory energie pro účely čl. 7 odst. 1 písm. a), je-li zajištěno splnění kritéria významnosti uvedeného v bodě 3 písm. h) této přílohy a členské státy tyto úspory oznámily ve svých vnitrostátních akčních plánech energetické účinnosti v souladu s čl. 24 odst. 2.

▼ **M3**

- c) Započítat lze pouze úspory překračující tyto úrovně:
- i) výkonnostní emisní normy Unie pro nové osobní automobily a pro nová lehká užitková vozidla vyplývající z provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽¹⁾ a (EU) č. 510/2011 ⁽²⁾;
 - ii) požadavky Unie na odstranění z trhu některých výrobků spojených se spotřebou energie vyplývající z provádění prováděcích opatření podle směrnice 2009/125/ES.
- d) Jsou povoleny politiky, jejichž účelem je podpořit vyšší úrovně energetické účinnosti výrobků, vybavení, přepravních systémů, vozidel a paliv, budov a prvků budov, procesů nebo trhů.
- e) Opatření na podporu instalace technologií pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů malého rozsahu na budovách nebo v budovách mohou být způsobilá pro účely splnění požadavků na úspory energie stanovených v čl. 7 odst. 1, pokud vedou k ověřitelným a měřitelným či odhadnutelným úsporám energie. Výpočet úspor energie musí být v souladu s požadavky této přílohy.
- f) V případě politik, které urychlují zavádění účinnějších produktů a vozidel, lze započítat celé úspory za předpokladu, že se prokáže, že k zavedení došlo před uplynutím průměrné očekávané životnosti produktu nebo vozidla či před běžným nahrazením produktu nebo vozidla, a úspory lze započítat pouze pro období do konce průměrné očekávané životnosti produktu nebo vozidla, které se mají nahradit.
- g) Členské státy při podpoře přijímání opatření v zájmu energetické účinnosti v příslušných případech zajistí zachování norem kvality pro výroby, služby a zavádění opatření nebo v případě neexistence takových norem tyto normy zavedou.
- h) Členské státy se pro účely zohlednění klimatických rozdílů mezi regiony mohou rozhodnout, že přizpůsobí úspory energie standardní hodnotě či umožní odlišné úspory energie v souladu s teplotními rozdíly mezi regiony.
- i) Při výpočtu úspor energie se přihlíží k životnímu cyklu opatření a k míře, kterou úspory v čase klesají. Výpočet se provede součtem úspor, jichž bude jednotlivými individuálními opatřeními dosaženo ode dne jejich provedení do 31. prosince 2020 nebo případně 31. prosince 2030. Alternativně mohou členské státy přijmout jinou metodu, u níž se předpokládá dosažení alespoň stejného celkového objemu úspor. V případě použití jiné metody členské státy zajistí, aby celkový objem úspor energie vypočtený její pomocí nebyl vyšší než objem úspor energie vypočtený součtem úspor, jichž bude dosaženo jednotlivými individuálními opatřeními ode dne jejich provedení do 31. prosince 2020 nebo případně 31. prosince 2030. Členské státy ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999 podrobně popíší, jakou jinou metodu použily a jakým způsobem zajistily splnění závazného požadavku na výpočet.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1).

▼ **M3**

3. Členské státy zajistí, aby byly splněny tyto požadavky pro politická opatření přijatá podle článku 7b a čl. 20 odst. 6:

- a) politická opatření a individuální opatření přinášejí ověřitelnou úsporu v konečném využití energie;
- b) odpovědnost každé zúčastněné strany, pověřené strany nebo prováděcího veřejného orgánu, podle toho, co je relevantní, je jasně definována;
- c) úspory energie, jichž je či má být dosaženo, jsou určeny transparentním způsobem;
- d) objem úspor energie, které jsou vyžadovány nebo kterých má být dosaženo prostřednictvím politického opatření, se vyjadřuje jako konečná spotřeba energie nebo spotřeba primární energie za použití převodních koeficientů stanovených v příloze IV;
- e) je poskytnuta a zveřejněna výroční zpráva o úsporách energie dosažených pověřenými stranami, zúčastněnými stranami a prováděcími veřejnými orgány, jakož i údaje o ročním trendu úspor energie;
- f) probíhá sledování výsledků a přijímání vhodných opatření, není-li pokrok uspokojivý;
- g) úspory energie, které jsou výsledkem individuálního opatření, může započítat nejvýše jedna strana;
- h) je prokázáno, že činnosti zúčastněné strany, pověřené strany nebo prováděcího veřejného orgánu jsou významné pro dosažení započtených úspor energie.

4. Při určování úspor energie vyplývajících z daňových politických opatření zavedených podle článku 7b se použijí tyto zásady:

- a) zohlední se pouze úspory energie, jichž bylo dosaženo daňovými opatřeními, která překračují minimální úroveň zdanění platné pro paliva, jak to vyžaduje směrnice Rady 2003/96/ES ⁽¹⁾ nebo směrnice Rady 2006/112/ES ⁽²⁾;
- b) cenové elasticity pro výpočet dopadu daňových opatření (zdanění energie) představují reakci poptávky po energii na změny ceny a odhadují se na základě aktuálních a reprezentativních oficiálních zdrojů údajů;
- c) úspory energie vyplývající z doprovodných nástrojů daňové politiky, včetně fiskálních pobídek nebo plateb do fondu, se započítávají zvlášť.

5. Oznámení metodiky

Členské státy v souladu s nařízením (EU) 2018/1999 oznámí Komisi své navrhované podrobné metodiky pro fungování systémů povinného zvyšování energetické účinnosti a alternativní opatření uvedená v člancích 7a a 7b a v čl. 20 odst. 6. Tato oznámení, vyjma případy týkajících se daní, obsahují informace:

- a) o úrovni požadavku na úspory energie požadované podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nebo úspory, jejichž dosažení se očekává za celé období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

▼ M3

- b) o povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách nebo prováděcích veřejných orgánech;
- c) o cílových odvětvích;
- d) o politických opatřeních a individuálních opatřeních, včetně očekávaného celkového objemu kumulativních úspor energie na každé opatření;
- e) o délce období, po které povinnost platí, pro systémy povinného zvyšování energetické účinnosti;
- f) o opatřeních stanovených politickým opatřením;
- g) o metodice výpočtu, včetně toho, jak byla určována adicionalita a významnost a jaké metodiky a referenční hodnoty se použijí pro očekávané a poměrné úspory;
- h) o životním cyklu opatření a způsobu, jak je vypočten nebo na čem je založen;
- i) o přístupu přijatém za účelem řešení klimatických rozdílů uvnitř členského státu;
- j) o systémech sledování a ověřování pro opatření podle článků 7a a 7b a o způsobu, jakým je zajištěna jejich nezávislost na povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
- k) v případech týkajících se daní o:
 - i) cílových odvětvích a segmentech daňových poplatníků;
 - ii) prováděcím veřejném orgánu;
 - iii) úsporách, jejichž dosažení se očekává;
 - iv) délce trvání daňového opatření a
 - v) metodice výpočtu, včetně toho, které cenové elasticity jsou použity a jakým způsobem byly určeny.

▼ B*PŘÍLOHA VI***Minimální kritéria pro energetické audity včetně energetických auditů prováděných jako součást systémů hospodaření s energií**

Energetické audity uvedené v článku 8 jsou založeny na těchto zásadách:

- a) jsou založeny na aktuálních, naměřených, zpětně zjištěných provozních údajích o spotřebě energie a (v případě elektřiny) profilech zatížení;
- b) obsahují podrobný přezkum profilu energetické spotřeby budov či skupin budov, průmyslových provozů či zařízení včetně dopravy;
- c) vychází, je-li to možné, z analýzy nákladů životního cyklu a nikoli jen z prosté doby návratnosti, a tak zohledňují dlouhodobé úspory, zbytkové hodnoty dlouhodobých investic a diskontní sazby;
- d) jsou přiměřené a dostatečně reprezentativní, aby umožnily vyvození spolehlivých závěrů o celkové energetické náročnosti a spolehlivé určení nejvýraznějších možností zlepšení.

Energetické audity umožňují provádění podrobných a ověřených výpočtů pro navrhovaná opatření, a tak poskytují jasné informace o možných úsporách.

Údaje používané v energetických auditech musí být možné uchovávat pro provádění analýz předchozího vývoje a sledování náročnosti.

▼B*PŘÍLOHA VII***▼M3****Minimální požadavky na vyúčtování a informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby elektřiny a plynu****▼B**

1. Minimální požadavky pro vyúčtování

1.1 Vyúčtování na základě skutečné spotřeby

Aby koneční zákazníci mohli svou spotřebu energie regulovat, mělo by být vyúčtování prováděno na základě skutečné spotřeby alespoň jednou ročně a informace o vyúčtování by měly být poskytovány alespoň jednou za čtvrt roku, a to na požádání nebo pokud si spotřebitelé zvolili možnost dostávat vyúčtování v elektronické podobě, a v ostatních případech dvakrát ročně. Z tohoto požadavku lze vyjmout plyn užívaný pouze pro účely vaření.

1.2 Minimální informace obsažené ve vyúčtování

Členské státy zajistí, aby v případě potřeby koneční zákazníci měli ve svých vyúčtováních, smlouvách, transakcích a stvrzenkách na distribučních místech k dispozici v jasné a pochopitelné podobě tyto informace:

- a) aktuální skutečné ceny a skutečnou spotřebu energie;
- b) srovnání aktuální spotřeby energie konečného zákazníka se spotřebou za stejné období předchozího roku, nejlépe v grafické podobě;
- c) kontaktní údaje na organizace konečných zákazníků, energetické agentury nebo podobné subjekty, včetně adres internetových stránek, u nichž jsou dostupné informace o opatřeních ke zvýšení energetické účinnosti, srovnávací profily konečných uživatelů a objektivní technické údaje o energetických spotřebičích.

Členské státy kromě toho v případech, kdy je to možné a přínosné, zajistí, aby koneční zákazníci měli ve svých vyúčtováních, smlouvách, transakcích a stvrzenkách na distribučních místech k dispozici v jasné a pochopitelné podobě srovnání s průměrným normalizovaným nebo referenčním konečným zákazníkem stejné uživatelské kategorie.

1.3 Poradenství týkající se energetické účinnosti doprovázející vyúčtování a další informace pro konečné zákazníky

Při zasílání smluv a změn ve smlouvách a ve vyúčtování, které zákazníci dostávají, nebo na internetových stránkách určených jednotlivým zákazníkům informují distributoři energie, provozovatelé distribučních soustav a maloobchodní prodejci energie své zákazníky jasně a srozumitelně o kontaktních údajích nezávislých středisek pro poskytování poradenství spotřebitelům, energetických agentur nebo podobných institucí, včetně jejich internetových adres, kde mohou získat poradenství ohledně dostupných opatření v zájmu energetické účinnosti, srovnávacích profilů pro jejich spotřebu energie a technických údajů o energetických spotřebičích, které mohou pomoci snížit spotřebu těchto spotřebičů.

▼ **M3***PŘÍLOHA VIIa***Minimální požadavky na informace o vyúčtování a o spotřebě pro vytápění, chlazení a teplou užitkovou vodu**

1. Vyúčtování na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění

Aby koneční uživatelé mohli regulovat svou spotřebu energie, provádí se vyúčtování na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění alespoň jednou ročně.

2. Minimální četnost informací o vyúčtování nebo spotřebě

Ode dne 25. října 2020 jsou v konečným uživatelům v případech, kdy byly instalovány dálkově odečitatelné měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, poskytovány informace o vyúčtování nebo spotřebě založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění alespoň jednou za čtvrt roku na vyžádání nebo pokud si koneční zákazníci zvolili možnost dostávat vyúčtování v elektronické podobě, a v ostatních případech dvakrát ročně.

Od 1. ledna 2022 jsou konečným uživatelům v případech, kdy byly instalovány dálkově odečitatelné měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, poskytovány informace o vyúčtování nebo spotřebě založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění alespoň jednou za měsíc. Mohou být zpřístupněny také prostřednictvím internetu a aktualizovány tak často, jak to měřicí zařízení a používané systémy umožňují. Vytápění a chlazení mohou být z této povinnosti mimo otopné/chladicí období vyjmuty.

3. Minimální informace obsažené ve vyúčtování

Členské státy zajistí, aby koneční uživatelé měli ve svých vyúčtováních, jsou-li založena na skutečné spotřebě nebo odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění, k dispozici v jasné a srozumitelné podobě tyto informace:

- a) aktuální skutečné ceny a skutečnou spotřebu energie nebo celkové náklady na vytápění a odečty indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění;
- b) informace o použité skladbě zdrojů energie a souvisejících ročních emisích skleníkových plynů, a to i pro konečné uživatele napojené na dálkové vytápění nebo dálkové chlazení, a popis jednotlivých uplatňovaných daní, poplatků a sazeb. Členské státy mohou omezit rozsah požadavku na poskytování informací o emisích skleníkových plynů tak, aby zahrnovaly pouze dodávky ze soustav dálkového vytápění o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 20 MW;
- c) srovnání aktuální spotřeby energie konečných uživatelů se spotřebou na vytápění a chlazení za stejné období předchozího roku, v grafické podobě, opravené o klimatický korekční faktor;
- d) kontaktní údaje na organizace konečných zákazníků, energetické agentury nebo podobné subjekty, včetně adres internetových stránek, u nichž lze získat informace o opatřeních ke zvýšení energetické účinnosti, srovnávací profily konečných uživatelů a objektivní technické údaje o spotřebičích energie;
- e) informace o souvisejících postupech pro podávání stížností, mediačních službách nebo mechanismech alternativního řešení sporů, podle práva jednotlivých členských států;
- f) srovnání s průměrným normalizovaným nebo referenčním konečným uživatelem stejné uživatelské kategorie. V případě elektronických vyúčtování lze místo toho tato srovnání zveřejnit na internetových stránkách a odkázat na ně v těchto vyúčtováních.

Vyúčtování, která se nezakládají na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění, musí obsahovat jasné a srozumitelné vysvětlení toho, jak byla částka uvedená ve vyúčtování vypočtena, a alespoň informace uvedené v písmenech d) a e).

▼ B*PŘÍLOHA VIII***Potenciál pro účinnost v oblasti vytápění a chlazení**

1. Komplexní posouzení vnitrostátních potenciálů pro vytápění a chlazení podle čl. 14 odst. 1 zahrnuje:
 - a) popis poptávky po vytápění a chlazení;
 - b) prognózu vývoje této poptávky v příštích 10 letech zejména s ohledem na vývoj poptávky, pokud jde o budovy a jednotlivá odvětví průmyslu;
 - c) mapu území státu, která při zachování důvěrnosti informací, jež mají z obchodního hlediska citlivou povahu, uvádí:
 - i) místa poptávky vytápění a chlazení, včetně
 - měst a příměstských oblastí s hustotou obyvatelstva 0,3 nebo vyšší a
 - průmyslových zón s celkovou roční spotřebou vytápění a chlazení více než 20 GWh,
 - ii) stávající a plánovanou infrastrukturu pro dálkové vytápění a chlazení,
 - iii) možná místa nabídky vytápění a chlazení, včetně
 - zařízení pro výrobu elektřiny, jejichž celková roční výroba elektřiny dosahuje více než 20 GWh, a
 - spaloven odpadů,
 - stávajících a plánovaných zařízení na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny užívajících technologie uvedené v části II přílohy I a zařízení dálkového vytápění;
 - d) určení poptávky po vytápění a chlazení, která by mohla být uspokojena vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny, včetně mikrokogenerace v domácnostech, a dálkovým vytápěním a chlazením;
 - e) určení potenciálu pro další vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, a to i pomocí rekonstrukce stávající a výstavby nové generace zařízení a průmyslových zařízení nebo jiných zařízení produkujících odpadní teplo;
 - f) určení potenciálu energetické účinnosti infrastruktury dálkového vytápění a chlazení;
 - g) strategie, politiky a opatření, jež mají být přijaty v období do roku 2020 a do roku 2030 k využití potenciálu podle písmene e), s cílem uspokojit poptávku podle písmene d), případně včetně návrhů na:
 - i) zvýšení podílu kombinované výroby tepla a elektřiny při výrobě tepla a chlazení a při výrobě elektřiny,
 - ii) rozvoj účinné infrastruktury pro dálkové vytápění a chlazení s cílem přizpůsobit se rozvoji vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a využití vytápění a chlazení z odpadního tepla a obnovitelných zdrojů energie,

▼ B

- iii) podporu umístění nových tepelných elektráren a průmyslových podniků produkujících odpadní teplo do míst, kde bude rekuperováno maximální množství dostupného odpadního tepla s cílem uspokojit stávající nebo předpokládanou poptávku po teple a chlazení,
 - iv) podporu umístění nových obytných zón nebo nových průmyslových podniků, které při výrobních procesech spotřebovávají teplo, do míst, kde může dostupné odpadní teplo zjištěné při komplexním posouzení přispět ke splnění jejich poptávky po teple a chlazení. Mohlo by se jednat o návrhy podporující seskupení několika jednotlivých zařízení do téže lokality s cílem zajistit optimální sladění poptávky a nabídky tepla a chlazení,
 - v) podporu připojení tepelných elektráren, průmyslových podniků produkujících odpadní teplo, spaloven odpadů a dalších zařízení zabývajících se přeměnou odpadů na energii k místní síti dálkového vytápění nebo chlazení,
 - vi) podporu připojení obytných zón a průmyslových podniků, které při výrobních procesech spotřebovávají teplo, k místní síti dálkového vytápění nebo chlazení;
 - h) podíl vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a zjištěný potenciál a dosažený pokrok podle směrnice 2004/8/ES;
 - i) odhad množství uspořené primární energie;
 - j) odhad případných opatření veřejné podpory pro vytápění a chlazení, s ročním rozpočtem a vymezením prvku možné podpory. Tím není dotčeno oddělené oznámení režimů veřejné podpory pro účely posouzení státní podpory.
2. Komplexní posouzení může být ve vhodné míře sestaveno jako souhrn regionálních nebo místních plánů a strategií.

PŘÍLOHA IX

ANALÝZA NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ

Část 1

Obecné zásady pro analýzu nákladů a přínosů

Účelem vypracování analýzy nákladů a přínosů ve vztahu k opatřením na podporu účinnosti při vytápění a chlazení, jak je uvedeno v čl. 14 odst. 3, je poskytnout základ pro rozhodnutí, jehož cílem je kvalifikované stanovení priorit, pokud jde o omezené zdroje na úrovni společnosti.

Analýza nákladů a přínosů se může týkat buď posouzení jednotlivého projektu, nebo skupiny projektů v rámci širšího místního, regionálního nebo vnitrostátního posouzení s cílem stanovit pro danou zeměpisnou oblast pro účely plánování vytápění optimální variantu dodávek tepla nebo chlazení z hlediska nákladové efektivity a přínosů.

Analýza nákladů a přínosů pro účely čl. 14 odst. 3 zahrnuje ekonomickou analýzu zaměřenou na socioekonomické a environmentální faktory.

Analýza nákladů a přínosů zahrnuje tyto kroky a aspekty:

a) Stanovení ohraničení systému a zeměpisného ohraničení

Příslušný energetický systém je určen rozsahem dotyčné analýzy nákladů a přínosů. Zeměpisné ohraničení se vztahuje na vhodnou a jasně vymezenou zeměpisnou oblast, např. určitý region nebo metropolitní oblast, s cílem vyhnout se v případě jednotlivých projektů volbě nedostatečně optimalizovaných řešení.

b) Integrovaný přístup k variantám poptávky a nabídky

V analýze nákladů a přínosů se s využitím dostupných údajů zohlední všechny příslušné zdroje nabídky, jež jsou v rámci konkrétního systémového a zeměpisného ohraničení k dispozici, včetně odpadního tepla pocházejícího z výroby elektřiny, průmyslových zařízení a energie z obnovitelných zdrojů, a charakteristické rysy v oblasti poptávky po teple a chlazení, jakož i související trendy.

c) Vytvoření výchozí úrovně

Výchozí úroveň má sloužit jako referenční bod pro vyhodnocování alternativních scénářů.

d) Určení alternativních scénářů

Zváží se všechny příslušné alternativy k výchozí úrovni. Scénáře, jež nejsou proveditelné z technických nebo finančních důvodů, v důsledku vnitrostátních předpisů nebo časových omezení, lze vyloučit v rané fázi analýzy nákladů a přínosů, pokud tyto důvody vycházejí z pečlivých, zřejmých a řádně doložených posouzení.

Při analýze nákladů a přínosů by se jako alternativní scénáře k výchozí úrovni měly zohlednit pouze vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny, účinné dálkové vytápění a chlazení nebo varianty účinných individuálních dodávek vytápění nebo chlazení.

e) Metoda pro výpočet čistých přínosů

- i) Celkové dlouhodobé náklady a přínosy variant dodávek tepla nebo chlazení se posoudí a porovnají.

▼ B

- ii) Kritériem pro výpočet je kritérium čisté současné hodnoty.
 - iii) Zvolí se takový časový horizont, aby byly zahrnuty veškeré příslušné náklady a přínosy scénářů. Například pro plynovou elektrárnu by vhodným časovým horizontem mohla být doba 25 let, pro systém dálkového vytápění doba 30 let nebo pro topná zařízení, jako jsou kotle, doba 20 let.
- f) Výpočet a prognózy cen a jiné odhady pro ekonomickou analýzu
- i) Členské státy poskytnou pro účely analýzy nákladů a přínosů odhady týkající se cen důležitých vstupních a výstupních faktorů a diskontních sazeb.
 - ii) Diskontní sazba použitá při ekonomické analýze pro výpočet čisté současné hodnoty se zvolí na základě evropských nebo vnitrostátních pokynů ⁽¹⁾.
 - iii) Členské státy podle potřeby použijí vnitrostátní, evropské či mezinárodní prognózy vývoje cen energií ve svém celostátním, regionálním nebo místním kontextu.
 - iv) Ceny použité v ekonomické analýze musí odrážet skutečné socioekonomické náklady a přínosy a měly by v maximální možné míře zahrnovat externí náklady, jako jsou účinky v oblasti životního prostředí nebo zdraví, tedy pokud existuje tržní cena nebo pokud je již zahrnuta v evropských nebo vnitrostátních předpisech.

▼ M3

- g) Ekonomická analýza: soupis účinků

Ekonomická analýza zohlední všechny relevantní ekonomické účinky.

V analyzovaných scénářích mohou členské státy ve svém procesu rozhodování posoudit a zohlednit náklady a úspory energie vyplývající ze zvýšené pružnosti dodávek energie a z optimálnějšího provozu elektrických sítí včetně nákladů, které nevzniknou, a úspor vyplývajících ze snížení investic do infrastruktury.

Náklady a přínosy uvedené v prvním odstavci zahrnují alespoň:

- i) Přínosy
 - hodnotu výstupu pro spotřebitele (teplo a elektřina),
 - v maximální možné míře vnější přínosy, jako jsou přínosy v oblasti životního prostředí, emisí skleníkových plynů a zdraví a bezpečnosti,
 - v maximální možné míře účinky na trh práce, energetickou bezpečnost a konkurenceschopnost.
- ii) Náklady
 - kapitálové náklady na výrobní a vybavení,
 - kapitálové náklady souvisejících energetických sítí,
 - variabilní a fixní provozní náklady,
 - náklady na energii,
 - v maximální možné míře náklady v důsledku účinků v oblasti životního prostředí, zdraví a bezpečnosti,
 - v maximální možné míře náklady v oblasti trhu práce, energetické bezpečnosti a konkurenceschopnosti.

⁽¹⁾ Národní diskontní sazba zvolená pro účely ekonomické analýzy by měla zohledňovat údaje poskytnuté Evropskou centrální bankou.

▼ B

h) Analýza citlivosti:

Provede se analýza citlivosti za účelem posouzení nákladů a přínosů projektu nebo skupiny projektů na základě odlišných cen energií, diskontních sazeb a jiných variabilních faktorů, jež mají významný dopad na výsledek výpočtů.

Členské státy určí příslušné orgány pověřené prováděním analýz nákladů a přínosů podle článku 14. Mohou vyžadovat, aby příslušné místní, regionální a vnitrostátní orgány nebo provozovatelé jednotlivých zařízení provedli ekonomickou a finanční analýzu. Poskytnou podrobné údaje o metodách a odhadech v souladu s touto přílohou a stanoví a zveřejní postupy pro provádění ekonomické analýzy.

Část 2

Zásady pro účely čl. 14 odst. 5 a 7

Analýzy nákladů a přínosů poskytují informace pro účely opatření uvedených v čl. 14 odst. 5 a 7:

Pokud je plánováno zařízení pro samostatnou výrobu elektřiny nebo zařízení bez rekuperace tepla, provede se porovnání plánovaného zařízení nebo plánované rekonstrukce s rovnocenným zařízením, které vyrábí stejné množství elektřiny nebo procesního tepla, avšak disponuje systémem rekuperace odpadního tepla a dodává teplo prostřednictvím vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny nebo sítí dálkového vytápění a chlazení.

Posouzení v rámci daného zeměpisného ohraničení zohlední plánované zařízení a jakékoli vhodné existující či potenciální místo poptávky po teple, jež by tímto zařízením mohlo být zásobováno, a to s ohledem na rozumné možnosti (například technickou proveditelnost a vzdálenost).

Ohraničení systému se stanoví tak, aby zahrnovalo plánované zařízení a tepelná zatížení, jako například budovu či budovy a průmyslový proces. V rámci tohoto ohraničení systému se stanoví a porovnají celkové náklady na poskytování tepla a elektřiny pro oba případy.

Tepelná zatížení zahrnují stávající tepelná zatížení, například průmyslová zařízení nebo stávající systém dálkového vytápění, a v městských oblastech rovněž tepelné zatížení a náklady, jež by vznikly, pokud by skupina budov nebo část města byly vybaveny novou sítí dálkového vytápění nebo by došlo k jejich napojení na novou síť dálkového vytápění.

Analýza nákladů a přínosů vychází z popisu plánovaného zařízení a srovnávacího zařízení nebo srovnávacích zařízení, jež zahrnuje elektrický, případně tepelný výkon, druh paliva, plánované použití a plánovaný roční počet provozních hodin, umístění a poptávku po elektřině a teple.

Pro účely daného srovnání se zohlední poptávka po tepelné energii a druhy vytápění a chlazení používané místy poptávky po teple nacházejícími se v okolí. Do srovnání jsou zahrnuty náklady infrastruktury pro plánované i srovnávací zařízení.

Analýza nákladů a přínosů pro účely čl. 14 odst. 5 zahrnuje ekonomickou analýzu zaměřenou na finanční analýzu odrážející skutečné transakce peněžních toků vyplývající z investic do jednotlivých zařízení a z jejich provozu.

Projekty s kladným výsledkem analýzy nákladů a přínosů jsou takové projekty, u nichž je součet diskontovaných přínosů v ekonomické a finanční analýze vyšší než součet diskontovaných nákladů (čistý přínos).

▼ B

Členské státy stanoví hlavní zásady pro metodiku, odhady a časový horizont pro ekonomickou analýzu.

Členské státy mohou požadovat, aby společnosti odpovědné za provoz tepelných elektráren, průmyslových podniků, sítí dálkového vytápění a chlazení, nebo jiné strany, na něž má vliv vymezené ohraničení systému a zeměpisné ohraničení, poskytly údaje, jež budou využity při posuzování nákladů a přínosů jednotlivých zařízení.

PŘÍLOHA X

Záruka původu elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny

- a) Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby:
- i) záruka původu elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny:
 - umožňovala výrobcům prokazovat, že elektřina, kterou prodávají, je vyrobena z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, a byla za tímto účelem vydávána na žádost výrobce,
 - byla přesná, spolehlivá a zabezpečená proti podvodu,
 - byla vydávána, přenášena a zrušována elektronicky,
 - ii) tatáž energetická jednotka z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny byla zohledněna pouze jednou.
- b) Záruka původu podle čl. 14 odst. 10 obsahuje alespoň tyto informace:
- i) základní údaje, umístění, typ a výkon (tepelný a elektrický) zařízení, ve kterém byla energie vyrobena,
 - ii) data a místa výroby,
 - iii) nižší výhřevnost zdroje paliva, ze kterého byla elektřina vyrobena,
 - iv) množství a využití tepla vyrobeného spolu s elektřinou,
 - v) množství elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny podle přílohy II, na kterou se vztahuje záruka,
 - vi) úspory primární energie vypočtené podle přílohy II a založené na harmonizovaných referenčních hodnotách účinnosti uvedených v písmenu f) přílohy II,
 - vii) nominální elektrickou a tepelnou účinnost zařízení,
 - viii) zda zařízení obdrželo investiční podporu a v jaké výši,
 - ix) zda energetická jednotka obdržela jinou podporu ze strany vnitrostátního režimu podpory a v jaké výši a druh režimu podpory,
 - x) datum uvedení zařízení do provozu a
 - xi) datum a zemi vydání a jedinečné identifikační číslo.

Záruka původu se standardně vystavuje pro 1 MWh. Týká se čistého elektrického výkonu měřeného na hranici zařízení a předaného do elektrické sítě.

PŘÍLOHA XI

Kritéria energetické účinnosti pro regulaci energetické sítě a pro sazby v elektroenergetických sítích

1. Sít'ové sazby odrážejí náklady související s úsporami nákladů v sítích dosaženými na straně poptávky a na základě opatření reagujících na poptávku a na základě distribuované výroby energie, včetně úspor v důsledku snížení nákladů na dodání nebo investic do sítí a optimálnějšího provozování sítí.
2. Regulace sítě a sazby nebrání provozovatelům sítí či maloobchodním prodejcům ve zpřístupňování systémových služeb pro opatření reagující na poptávku, řízení poptávky a distribuovanou výrobu energie na organizovaných trzích s elektřinou, zejména:
 - a) posunutí zatížení ze strany konečných zákazníků z doby špičky na dobu mimo špičku s ohledem na dostupnost energie vyráběné z obnovitelných zdrojů, energie z kombinované výroby tepla a elektřiny a distribuované výroby energie;
 - b) úspory energie v důsledku reakce agregátorů energie na poptávku rozptýlených spotřebitelů;
 - c) snížení poptávky v důsledku opatření v zájmu energetické účinnosti prováděných poskytovateli energetických služeb, včetně společností poskytujících energetické služby;
 - d) připojení a řízení odběru z výrobních zdrojů při nižších napětích;
 - e) připojení výrobních zdrojů nacházejících se blíže míst spotřeby a
 - f) skladování energie.

Pro účely tohoto ustanovení termín „organizované trhy s elektřinou“ zahrnuje mimoburzovní trhy a burzy s elektřinou pro obchodování s energií, kapacitou, vyrovnávací kapacitou a pomocnými službami ve všech časových rámcích včetně termínovaných, denních a vnitrodenních trhů.
3. Sít'ové či maloobchodní sazby mohou podporovat dynamickou tvorbu cen v rámci opatření reagujících na poptávku konečných zákazníků, například:
 - a) sazby stanovené v závislosti na době používání;
 - b) ceny v době vrcholné špičky;
 - c) ceny v reálném čase a
 - d) úlevy za snížení odběru v době špiček.

▼ B*PŘÍLOHA XII***POŽADAVKY NA ENERGETICKOU ÚČINNOST PRO
PROVOZOVATELE PŘENOSOVÝCH SOUSTAV A PROVOZOVATELE
DISTRIBUČNÍCH SOUSTAV**

Provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav musí:

▼ M3

a) vypracovat a zveřejnit svá standardní pravidla pro hrazení a sdílení nákladů na technické úpravy, jako je připojení k elektrické síti, posílení sítě a výstavba nových sítí, zlepšení provozu sítě a pravidla pro nediskriminační uplatňování kodexů sítě, které jsou nutné pro začlenění nových výrobců dodávajících do propojené sítě elektřinu z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny;

▼ B

b) poskytnout každému novému výrobcí elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, který chce být připojen k soustavě, komplexní a nezbytné informace, které potřebuje, včetně:

- i) komplexního a podrobného odhadu nákladů souvisejících s připojením,
 - ii) přiměřených a přesných lhůt pro přijetí a vyřízení žádosti o připojení k síti,
 - iii) přiměřenou přibližnou lhůtu nezbytnou pro každé navrhované připojení k síti. Celkový proces připojení k síti by neměl trvat déle než 24 měsíců, s přihlédnutím k tomu, co je přiměřeně proveditelné a nediskriminační;
- c) zavést standardizované a zjednodušené postupy pro připojení rozptýlených výrobců elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny s cílem usnadnit jejich připojení k síti.

Standardní pravidla podle písmene a) jsou založena na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích, která zohledňují zejména všechny náklady a přínosy související s připojením těchto výrobců k síti. Mohou umožnit různé typy připojení.

▼ B*PŘÍLOHA XIII***Minimální prvky, které mají být obsaženy ve smlouvách o energetických službách uzavíraných s veřejným sektorem nebo v souvisejících specifikacích výběrového řízení**

- Jasný a transparentní seznam opatření v oblasti účinnosti, která mají být prováděna, nebo výsledků v oblasti účinnosti, kterých má být dosaženo.
- Zaručené úspory, jichž má být dosaženo prováděním opatření obsažených ve smlouvě.
- Trvání a důležité milníky smlouvy, podmínky výpovědi a výpovědní lhůta.
- Jasný a transparentní seznam povinností každé smluvní strany.
- Referenční údaj (údaje) umožňující zjistit dosažené úspory.
- Jasný a transparentní seznam kroků, které je třeba učinit pro provedení opatření nebo souboru opatření, a případně související náklady.
- Povinnost provádět v plném rozsahu opatření obsažená ve smlouvě a zdokumentovat veškeré změny provedené v průběhu projektu.
- Předpisy stanovující začlenění rovnocenných požadavků do veškerých dílčích smluv se třetími stranami.
- Jasná a transparentní informace o finančních důsledcích projektu a rozdělení podílu obou stran smlouvy na dosažených peněžních úsporách (tj. odměně poskytovatele služeb).
- Jasná a transparentní ustanovení o měření a ověřování dosažených zaručených úspor, kontrolách kvality a zárukách.
- Ustanovení objasňující postup za účelem reakce na měnící se rámcové podmínky, které se dotýkají obsahu a výsledku smlouvy (tj. změny v cenách energie, v intenzitě využívání zařízení).
- Podrobné informace o povinnostech každé ze smluvních stran a o sankcích za jejich porušení.

▼ **B**

PŘÍLOHA XIV

OBECNÝ RÁMEC PRO PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Část 1

Obecný rámec pro vypracovávání výročních zpráv

Výroční zprávy podle čl. 24 odst. 1 poskytují základ pro sledování pokroku při plnění vnitrostátních cílů pro rok 2020. Členské státy zajistí, aby zprávy obsahovaly minimálně tyto údaje:

a) odhad těchto ukazatelů za rok předcházející uplynulému roku (rok X⁽¹⁾-2):

- i) spotřeba primární energie,
- ii) celková konečná spotřeba energie,
- iii) konečná spotřeba energie podle odvětví:
 - průmysl,
 - doprava (rozlišit osobní a nákladní dopravu, jsou-li údaje k dispozici),
 - domácnosti,
 - služby,
- iv) hrubá přidaná hodnota podle odvětví:
 - průmysl,
 - služby,
- v) disponibilní příjem domácností,
- vi) hrubý domácí produkt (HDP),
- vii) výroba elektřiny z tepelných elektráren,
- viii) výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny,
- ix) výroba tepla z tepelných elektráren,
- x) výroba tepla ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, včetně odpadního tepla z průmyslových procesů,
- xi) spotřeba paliva pro výrobu elektřiny z tepelných elektráren,
- xii) počet osobokilometrů (oskm), jsou-li údaje k dispozici,
- xiii) počet tunokilometrů (tkm), jsou-li údaje k dispozici,
- xiv) počet kilometrů kombinované dopravy (oskm + tkm), nejsou-li údaje podle bodů xii) a xiii) k dispozici,
- xv) počet obyvatel.

U odvětví, ve kterých spotřeba energie zůstává stejná nebo roste, členské státy analyzují příčiny tohoto stavu a připojí své hodnocení odhadů.

Druhá zpráva a následující zprávy obsahují rovněž informace uvedené v písmenech b) až e) níže:

- b) aktualizace důležitých legislativních a nelegislativních opatření provedených v předchozím roce, jež přispívají ke splnění celkových vnitrostátních cílů v oblasti energetické účinnosti do roku 2020;

⁽¹⁾ X = probíhající rok.

▼B

- c) celková podlahová plocha budov s celkovou užitnou podlahovou plochou větší než 500 m² a od 9. července 2015 větší než 250 m² ve vlastnictví a v užívání těch ústředních vládních institucí členských států, které k 1. lednu roku, v němž se předkládá zpráva, nesplňovaly požadavky energetické náročnosti podle čl. 5 odst. 1;
- d) celková podlahová plocha vytápěných nebo chlazených budov ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí členských států, které byly v předchozím roce renovovány podle čl. 5 odst. 1, nebo objem úspor energie ve způsobilých budovách ve vlastnictví a v užívání jejich ústředních vládních institucí podle čl. 5 odst. 6;
- e) úspory energie dosažené v rámci vnitrostátních systémů povinného zvyšování energetické účinnosti podle čl. 7 odst. 1 nebo alternativních opatření přijatých podle čl. 7 odst. 9.

První zpráva obsahuje také vnitrostátní cíl podle čl. 3 odst. 1.

Členské státy mohou do výročních zpráv podle čl. 24 odst. 1 zahrnout také doplňující vnitrostátní cíle. Mohou se vztahovat zejména ke statistickým ukazatelům uvedeným v písmenu a) této části nebo k jejich kombinaci, například energetická náročnost z hlediska primární energie a konečné spotřeby nebo energetická náročnost podle odvětví.

Část 2*Obecný rámec pro vnitrostátní akční plány energetické účinnosti*

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti podle čl. 24 odst. 2 poskytují rámec pro rozvoj vnitrostátních strategií zvyšování energetické účinnosti.

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti zahrnují opatření zaměřená na významné zvýšení energetické účinnosti a očekávané/dosažené úspory energie, včetně úspor při dodávce, přenosu nebo přepravě a distribuci energie, jakož i konečného využití energie. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahovaly minimálně tyto údaje:

1. Cíle a strategie

- orientační vnitrostátní cíl v oblasti energetické účinnosti do roku 2020, jak to vyžaduje čl. 3 odst. 1,
- vnitrostátní orientační cíl v oblasti úspor energie stanovený v čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/32/ES,
- jiné existující cíle v oblasti energetické účinnosti týkající se celého hospodářství nebo konkrétních odvětví.

2. Opatření a úspory energie

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti uvádějí informace o přijatých nebo plánovaných opatřeních s ohledem na provádění hlavních prvků této směrnice a o souvisejících úsporách.

a) Úspory primární energie

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují seznam významných opatření a kroků přijatých za účelem úspory primární energie ve všech odvětvích hospodářství. U každého opatření nebo souboru opatření/kroků se uvedou odhady očekávaných úspor do roku 2020 a úspor dosažených k datu vypracování zprávy.

▼B

Pokud jsou k dispozici, měly by být uvedeny informace o dalších dopadech nebo přínosech těchto opatření (snížení emisí skleníkových plynů, zlepšení kvality ovzduší, vytváření pracovních míst atd.) a rozpočtu na jejich provedení.

b) Úspory v konečné spotřebě energie

První a druhý vnitrostátní akční plán energetické účinnosti obsahuje výsledky dosažené při plnění cíle v oblasti úspor v konečné spotřebě energie stanoveného v čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2006/32/ES. Pokud není k dispozici výpočet/odhad úspor pro každé opatření, uvede se snížení spotřeby energie na úrovni odvětví dosažené v důsledku (kombinace) opatření.

První a druhý vnitrostátní akční plán energetické účinnosti také uvede metodiku pro měření nebo výpočet použitou pro výpočet úspor energie. Pokud se použije „doporučená metodika ⁽¹⁾“, měly by být ve vnitrostátním akčním plánu energetické účinnosti uvedeny příslušné odkazy.

3. Konkrétní informace související s ustanoveními této směrnice

3.1 Veřejné subjekty (článek 5)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují seznam veřejných subjektů, které mají vypracován plán energetické účinnosti podle čl. 5 odst. 7.

3.2 Povinné zvyšování energetické účinnosti (článek 7)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují vnitrostátní koeficienty zvolené podle přílohy IV.

První vnitrostátní akční plán energetické účinnosti obsahuje krátký popis vnitrostátního systému uvedeného v čl. 7 odst. 1 nebo alternativních opatření přijatých podle čl. 7 odst. 9.

3.3 Energetické audity a systémy hospodaření s energií (článek 8)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti uvádějí:

- a) počet energetických auditů provedených v předchozím období;
- b) počet energetických auditů provedených ve velkých podnicích za předchozí období;
- c) počet velkých společností na jejich území, s uvedením počtu těch, na které se vztahuje čl. 8 odst. 5.

3.4 Podpora účinného vytápění a chlazení (článek 14)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují posouzení pokroku dosaženého při provádění komplexního posouzení podle čl. 14 odst. 1.

3.5 Přenos nebo přeprava a distribuce energie (článek 15)

První vnitrostátní akční plán energetické účinnosti a následující zprávy, které mají být poté vypracovávány každých 10 let, zahrnují provedené posouzení, opatření a investice určené s cílem využít potenciál energetické účinnosti v infrastruktuře v oblasti plynu a elektřiny podle čl. 15 odst. 2.

⁽¹⁾ Doporučení týkající se metod měření a ověřování v rámci směrnice 2006/32/ES o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách.

▼B

- 3.6 Členské státy v rámci vnitrostátních akčních plánů energetické účinnosti podávají zprávu o opatřeních přijatých za účelem umožnění a rozvoje reakce na poptávku ve smyslu článku 15.
- 3.7 Dostupnost systémů kvalifikace, akreditace a certifikace (článek 16)
- Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují informace o dostupných systémech kvalifikace, akreditace a certifikace nebo rovnocenných kvalifikačních systémech pro poskytovatele energetických služeb, energetických auditů a opatření ke zvyšování energetické účinnosti.
- 3.8 Energetické služby (článek 18)
- Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují odkaz na internetovou stránku, kde je možné získat přístup k seznamu nebo rozhraní poskytovatelů energetických služeb podle čl. 18 odst. 1 písm. c).
- 3.9 Další opatření na podporu energetické účinnosti (článek 19)
- První vnitrostátní akční plán energetické účinnosti obsahuje seznam opatření podle čl. 19 odst. 1.

PŘÍLOHA XV

Srovnávací tabulka

Směrnice 2004/8/ES	Tato směrnice
Článek 1	Čl. 1 odst. 1
Článek 2	Čl. 1 odst. 1
Čl. 3 písm. a)	Čl. 2 bod 30
Čl. 3 písm. b)	Čl. 2 bod 32
Čl. 3 písm. c)	Čl. 2 bod 31
Čl. 3 písm. d)	Čl. 2 bod 33
Čl. 3 písm. e) a f)	—
Čl. 3 písm. g)	Čl. 2 bod 35
Čl. 3 písm. h)	—
Čl. 3 písm. i)	Čl. 2 bod 34
Čl. 3 písm. j)	—
Čl. 3 písm. k)	Čl. 2 bod 36
Čl. 3 písm. l)	Čl. 2 bod 37
Čl. 3 písm. m)	Čl. 2 bod 39
Čl. 3 písm. n)	Čl. 2 bod 38
Čl. 3 písm. o)	—
—	Čl. 2 body 40, 41, 42, 43 a 44
Čl. 4 odst. 1	Příloha II písm. f) bod 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 14 odst. 10 druhý pododstavec
Čl. 4 odst. 3	—
Článek 5	Čl. 14 odst. 10 první pododstavec a příloha X
Článek 6	Čl. 14 odst. 1 a 3 a přílohy VIII a IX
Čl. 7 odst. 1	Čl. 14 odst. 11
Čl. 7 odst. 2 a 3	—
Článek 8	Čl. 15 odst. 5
—	Čl. 15 odst. 6, 7, 8 a 9
Článek 9	—
Čl. 10 odst. 1 a 2	Čl. 14 odst. 1, čl. 24 odst. 2 a příloha XIV část 2
Čl. 10 odst. 3	Čl. 24 odst. 6
Článek 11	Čl. 24 odst. 3
—	Čl. 24 odst. 5

▼B

Směrnice 2004/8/ES	Tato směrnice
Čl. 12 odst. 1 a 3	—
Čl. 12 odst. 2	Příloha II písm. c)
Článek 13	Čl. 22 odst. 2
Článek 14	—
Článek 15	Článek 28
Článek 16	—
Článek 17	Článek 29
Článek 18	Článek 30
Příloha I	Příloha I část II
Příloha II	Příloha I část I a poslední pododstavec části II
Příloha III	Příloha II
Příloha IV	Příloha VIII
—	Příloha IX

Směrnice 2006/32/ES	Tato směrnice
Článek 1	Čl. 1 odst. 1
Článek 2	Čl. 1 odst. 1
Čl. 3 písm. a)	Čl. 2 bod 1
Čl. 3 písm. b)	Čl. 2 bod 4
Čl. 3 písm. c)	Čl. 2 bod 6
Čl. 3 písm. d)	Čl. 2 bod 5
—	Čl. 2 body 2 a 3
Čl. 3 písm. e)	Čl. 2 bod 7
Čl. 3 písm. f), g), h) a i)	—
—	Čl. 2 body 8 až 19
Čl. 3 písm. j)	Čl. 2 bod 27
—	Čl. 2 bod 28
Čl. 3 písm. k)	—
Čl. 3 písm. l)	Čl. 2 bod 25
—	Čl. 2 bod 26
Čl. 3 písm. m)	—
Čl. 3 písm. n)	Čl. 2 bod 23
Čl. 3 písm. o)	Čl. 2 bod 20
Čl. 3 písm. p)	Čl. 2 bod 21
Čl. 3 písm. q)	Čl. 2 bod 22
Čl. 3 písm. r) a s)	—
—	Čl. 2 body 24, 29, 44 a 45

▼B

Směrnice 2006/32/ES	Tato směrnice
—	Článek 3
—	Článek 4
Článek 4	—
Článek 5	Články 5 a 6
Čl. 6 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 8 písm. a) a b)
Čl. 6 odst. 1 písm. b)	Čl. 18 odst. 3
Čl. 6 odst. 2	Čl. 7 odst. 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11 a 12
—	Čl. 7 odst. 2 a 3
Čl. 6 odst. 3	Čl. 18 odst. 2 písm. b) a c)
Čl. 6 odst. 5	—
Článek 7	Článek 17
Článek 8	Čl. 16 odst. 1
—	Čl. 16 odst. 2 a 3
Čl. 9 odst. 1	Článek 19
Čl. 9 odst. 2	Čl. 18 odst. 1 písm. d) a bod i)
—	Čl. 18 odst. 1 písm. a), b), c), d) bod ii) a písm. e)
Čl. 10 odst. 1	Čl. 15 odst. 4
Čl. 10 odst. 2	Čl. 15 odst. 3
—	Čl. 15 odst. 7, 8 a 9
Článek 11	Článek 20
Čl. 12 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	—
—	Čl. 8 odst. 2, 3, 4, 5, 6 a 7
Čl. 12 odst. 3	—
Čl. 13 odst. 1	Článek 9
Čl. 13 odst. 2	Článek 10 a příloha VII bod 1.1
Čl. 13 odst. 3	Příloha VII body 1.2 a 1.3
—	Článek 11
—	Článek 12
—	Článek 13
—	Čl. 15 odst. 1 a 2
—	Čl. 18 odst. 2 písm. a) a d)
—	Článek 21
Čl. 14 odst. 1 a 2	Čl. 24 odst. 1 a 2
Čl. 14 odst. 3	—

▼B

Směrnice 2006/32/ES	Tato směrnice
Čl. 14 odst. 4 a 5	Čl. 24 odst. 3
—	Čl. 24 odst. 4 a 7 až 11
—	Čl. 22 odst. 1
Čl. 15 odst. 1	Čl. 22 odst. 2
Čl. 15 odst. 2, 3 a 4	—
—	Článek 23
—	Článek 25
Článek 16	Článek 26
Článek 17	Článek 27
Článek 18	Článek 28
Článek 19	Článek 29
Článek 20	Článek 30
Příloha I	—
Příloha II	Příloha IV
Příloha III	—
Příloha IV	—
Příloha V	—
Příloha VI	Příloha III
—	Příloha V
—	Příloha VI
—	Příloha VII
—	Příloha XI
—	Příloha XII
—	Příloha XIII
—	Příloha XIV
—	Příloha XV